

๗๑๔.๐๖
๕๖๔๑๒
๖-๖

ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ปริญญานิพนธ์

ของ

ว่าที่ร้อยตรี ธวัช เต็มฉนวน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

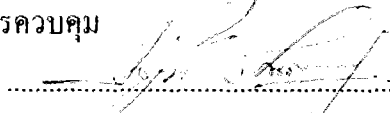
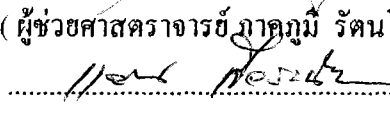
กุมภาพันธ์ 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

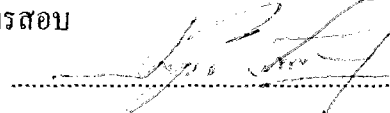
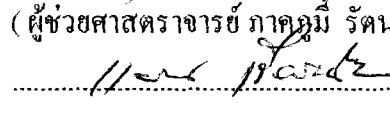
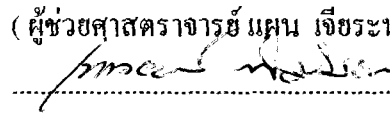
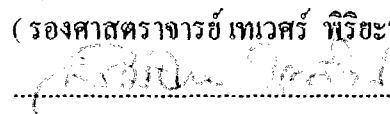
๐๖๖๙

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

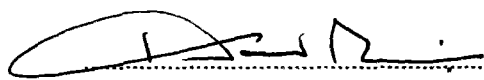
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชา รัตนโรจนากุล)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนก เจียรณชัย)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชา รัตนโรจนากุล)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนก เจียรณชัย)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกพลศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือดูแลและแนะนำจากท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชา รัตนโรจนากุล ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เกียรตินัย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลามาเป็น กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์พร้อมทั้งได้กรุณาชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำปรึกษา มาด้วยดีตลอดผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยจึงใคร่ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ ท่านผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยนาฏศิลป์ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักเรียนนาฏศิลป์ทุกท่าน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ข้าราชการของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัยเป็น อย่างดีมาโดยตลอด และให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี รวมทั้งในความ ร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย จึงทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

ว่าที่ร้อยตรี ธวัช เดิมญวน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	8
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
งานวิจัยในต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	24
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	38
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	40
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	90
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	90
กลุ่มตัวอย่าง	90
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	91

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
อภิปรายผลการวิจัย	94
ข้อเสนอแนะ	101
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย	132

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงเพศของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด	41
2 แสดงอายุของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด	42
3 แสดงวุฒิทางการศึกษาของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด	42
4 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด	43
5 แสดงจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาตามวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่าง ๆ	44
6 แสดงเพศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด	45
7 แสดงอายุของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด	45
8 แสดงวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด	46
9 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด	46
10 แสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตามวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่าง ๆ	47
11 แสดงเพศของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม	47
12 แสดงจำนวนนักเรียนนาฏศิลป์แต่ละระดับชั้นที่ตอบแบบสอบถามของนักเรียน ทั้งหมด	48
13 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนการสอนและหลักสูตร ของผู้บริหาร	49
14 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ของผู้บริหาร	53
15 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย นาฏศิลป์ของผู้บริหาร	57
16 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและการประเมินผลพลศึกษาของผู้บริหาร ..	61
17 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอน การสอนและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา	64
18 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ของอาจารย์ผู้สอน พลศึกษา	69
19 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย นาฏศิลป์ของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา	73
20 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลพลศึกษาของ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา	76

ตาราง		หน้า
21	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัย นาฏศิลป์	80
22	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ของนักเรียนวิทยาลัย นาฏศิลป์	83
23	แสดงความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลของนักเรียนวิทยาลัย นาฏศิลป์	86

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

① ✓ พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่ง ในหลักสูตรของโรงเรียน ใน การที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นับตั้งแต่รัชสมัยของพระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศใช้โครงการศึกษา เพื่อ ให้มีการจัดการศึกษาแผนใหม่ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เมื่อพุทธศักราช 2411 การ พลศึกษาจึงได้เป็นวิชาหนึ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน ทั้งนี้ในระดับชั้น ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตั้งแต่ชั้นมา ครั้นเมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง และได้ มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติฉบับที่หนึ่งขึ้น เมื่อพุทธศักราช 2475 การพลศึกษาก็ได้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งในสามส่วน ของการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาชาติ คือ พุทธศึกษา พลศึกษา และจริยศึกษา แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงและร่างแผนการศึกษาชาติ ฉบับใหม่ขึ้นอีกหลายครั้ง คือ ในพุทธศักราช 2475 , 2494 และแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503 อีกทั้งตาม การพลศึกษาก็ยังเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของแผนการศึกษา ชาติอยู่นั่นเอง

③ ✓ ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2535-2539 (แผน7) ที่ประกาศใช้อยู่ ในปัจจุบันนี้ ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาซึ่งเน้นการพัฒนานุคลิกใน 4 ด้านอย่างสมดุลและกลมกลืนคือ

- 1.ด้านปัญญา
- 2.ด้านจิตใจ
- 3.ด้านร่างกาย
- 4.ด้านสังคม

แสดงให้เห็นว่าแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ได้เห็นความสำคัญและมุ่งส่งเสริม ให้เยาวชนของชาติได้มีการพัฒนาในทุกๆด้านเช่นเดียวกัน ในการศึกษาทางด้านพลศึกษา ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ข้อ 3 คือ ทางด้านร่างกายที่กล่าวไว้ ให้บุคคลที่ได้รับการศึกษาพึงมีร่างกายที่เจริญเติบโตเหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพ

อนามัยของร่างกายทั้งของตนเองและของสมาชิกในครอบครัวและสามารถพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายให้เหมาะสมกับการงานและอาชีพ

ที่กล่าวมานี้เพื่อชี้แจงให้เห็นว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนเป็นเวลานานแล้ว ในการที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีการเจริญเติบโต และมีการพัฒนาการตามจุดหมายที่ โรงเรียนได้กำหนดเอาไว้ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีการพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ฉะนั้น การพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือปฏิบัติจริง ๆ และการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ เฉพาะต่อเมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้น

ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่รับผิดชอบโดยตรง ต่อการสอนพลศึกษา และจะต้องสร้างบุคลิกภาพหรือคุณลักษณะที่ดีให้กับเด็ก ดังนั้นครูพลศึกษาจึงสมควรที่จะทำตัวให้เป็นแบบฉบับที่ดีทั้งทางการแสดงออกทางกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กๆทั้งหลายได้เห็นตัวอย่างอันดีงาม และเกิดความรู้สึกที่จะประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นเด็กที่มีคุณลักษณะที่ดี อันเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ของสังคม

การสร้างบุคลิกภาพหรือบุคลิกลักษณะที่ดีให้แก่เด็กนั้น เป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของการพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญเท่ากับการให้ความรู้ทางวิชาการแก่เด็กในวิชาอื่นๆ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬานั้นนับว่าเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นมากในสังคมประชาธิปไตย พลศึกษามีโอกาสมากที่จะสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา โดยการนำเด็กเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่แข่งขันกันเป็นทีมหรือกลุ่ม การแข่งขันกีฬานั้นจะสามารถนำไปสู่การปรับตัวของเด็กได้ในสังคมปัจจุบัน

ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาชีพพลศึกษา การที่วิชาชีพพลศึกษาจะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าครูพลศึกษาสามารถจะจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากวิชา พลศึกษามากน้อยเพียงใดถ้าครูสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการพลศึกษามากวิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ ครู ผู้บริหารตลอดจนนักเรียนและผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนพล

ศึกษาต่อไป ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในวิชาชีพพลศึกษา ครูพลศึกษาทุกคนจึงสมควรที่จะได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

วิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นสถาบันทางการศึกษาที่เปิดสอนมานาน นับเป็นสถาบันแห่งแรกที่ทำให้การศึกษา ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะสังกัดอยู่กับกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อมีการเรียนวิชาสามัญก็ได้ใช้หลักสูตรเดียวกับกรมอื่นๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แต่การเรียนวิชาสามัญจะน้อยกว่า โดยจะมีเฉพาะวิชาบังคับเท่านั้น วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์และการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์จะยึดวิชาศิลปะเป็นหลัก เพราะผู้ที่สำเร็จการศึกษาออกมาสามารถที่จะไปบรรจุโดยการสอบเป็นข้าราชการครูที่มีวุฒิทางนาฏศิลป์โดยเฉพาะ การที่วิทยาลัยนาฏศิลป์มีลักษณะเฉพาะตัว คือ เน้นทางด้านนาฏศิลป์ แต่วิชาสามัญจะเป็นตัวเสริมเพื่อให้ครบหลักสูตรที่สามารถเมื่อสำเร็จการศึกษาออกมาแล้วสามารถเทียบได้กับหลักสูตรของกรมอื่นๆ ทั่วไปได้ เช่น กรมสามัญศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์แบ่งหลักสูตรออกเป็น 4 ระดับของการศึกษาดังนี้คือ

- 1.ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้นปีที่ 1-3 เทียบได้กับ มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ของกรมสามัญศึกษา
- 2.ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1-3 เทียบได้กับ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของกรมสามัญศึกษา
- 3.ระดับนาฏศิลป์ขั้นสูง โดยมีนาฏศิลป์ขั้นสูงปีที่ 1 และ 2 เทียบได้กับระดับ ปวส. ของกรมต่างๆ ในกระทรวงศึกษาธิการหรือเทียบเท่าระดับอนุปริญญา
- 4.ระดับปริญญาตรี

ในการเรียนการสอนวิทยาลัยนาฏศิลป์ จะใช้หลักสูตรของตนเองโดยเฉพาะ เรียกว่า หลักสูตรวิทยาลัยนาฏศิลป์ (ระดับขั้นต้น ระดับชั้นกลาง ระดับชั้นสูง และ ปริญญาตรีตามลำดับ) แต่สำหรับในหมวดวิชาสามัญทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก เช่นหมวดพลานามัยจะใช้หลักสูตรเดียวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2521 เหมือนกับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปทุกประการ

โดยจุดมุ่งหมายของวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นมีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการคือ

- 1.เพื่อเป็นสถานศึกษานาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ของทางราชการ
- 2.เพื่อบำรุงรักษาและเผยแพร่นาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ประจำชาติไทย
- 3.เพื่อให้ศิลปะทางดนตรี และ โขน ละครภายในประเทศมีฐานะเป็นที่ยกย่องในนานาประเทศ

ส่วนจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ คือ

1.เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือ เพื่อศึกษาต่อโดยมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะความถนัดและพัฒนาความสามารถ ความสนใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนและสังคม

2.เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพ และจินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

ดังจะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ในวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นไม่ได้มุ่งเน้นที่วิชาสามัญเลย แต่จะเน้นไปทางด้านนาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์เสียเป็น ส่วนมาก เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนวิชาสามัญ จึงมีบทบาทน้อยมาก

พลศึกษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิชาสามัญ ที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพราะทางวิทยาลัย นาฏศิลป์จะไม่เน้นทางด้านนี้เลย ซึ่งเป็นอุปสรรคในการดำเนินการเรียนการสอนมาโดยตลอด

ปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ นับว่าเป็นสิ่งที่ครูพลศึกษา ผู้ บริหาร จะต้องรู้จักการแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่กระทรวงกำหนดไว้ ตลอดจนการที่ครูพลศึกษาจะต้องมีบทบาทในการนำความรู้ และเทคนิคต่างๆตลอดจนวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องให้แก่ครูพลศึกษาและวิทยาลัยนาฏศิลป์ เพื่อที่ จะได้นำไปปฏิบัติต่อไป

การจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น นับว่าเป็นสิ่ง สำคัญที่จะทำให้การพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์สมบูรณ์แต่วิธีการจัดและดำเนินการเรียน การสอนย่อมจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้น เช่น ความไม่เข้าใจของผู้ปกครองและชุมชน การไม่ สนับสนุนของผู้บริหาร การขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการ สอนเป็นต้น การศึกษาให้เข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้น มีส่วนทำให้การ พลศึกษาเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพราะการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับนี้ ย่อมจะเป็นพื้นฐาน ทางพลศึกษาที่มั่นคง ก่อให้เกิดผลดีแก่ทุกๆฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ บริหารของวิทยาลัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบถึง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ของวิทยาลัย นาฏศิลป์ทั่วประเทศและทำให้ทราบข้อเท็จจริงของปัญหาต่างๆ ด้านการจัดการสอนวิชา

พลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศไทย โดยมีทั้งหมด 12 แห่ง ทั่วประเทศดังนี้ กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี อ่างทอง สุพรรณบุรี นครราชสีมา กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด จันทบุรี นครศรีธรรมราช พัทลุง เชียงใหม่ สุโขทัย นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย ได้ตระหนักถึง ปัญหาต่างๆ ที่มีความจำเป็น ในด้านการจัดการเรียน การสอน วิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ จะได้นำเอาผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาให้นักเรียน นักศึกษา เพื่อครูพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์รู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาคต่อไป รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ในการสอนและการส่งเสริมให้นักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศได้รับประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศเพราะได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับ การจัดและการสอนพลศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร ครูพลศึกษา นักเรียน ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษา ได้ปรับปรุงงานด้านพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในเรื่องปัญหาของการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- 1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ จำนวน 56 คน
- 1.2 อาจารย์พลศึกษาชายและหญิง ที่สอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศทั้งหมด 34 คน
- 1.3 นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ 5 แห่งทั้งชายและหญิง จำนวน 250 คน

2.ตัวแปรที่จะศึกษา

- 2.1 ตัวแปรอิสระ
 - 2.1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
 - 2.1.2 ครูพลศึกษา
 - 2.1.3 นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ชาย - หญิง
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ ในด้านต่างๆ ดังนี้
 - 2.2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอน การสอนและหลักสูตร
 - 2.2.2 ปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
 - 2.2.3 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน
 - 2.2.4 ปัญหาเรื่องการวัดและประเมินผล

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหาการสอนพลศึกษา หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1.ปัญหาด้านตัวผู้สอน การสอนและหลักสูตร
- 2.ปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
- 3.ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน
- 4.ปัญหาเรื่องการวัดและประเมินผล

วิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึงวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เปิดสอนในประเทศไทย จำนวน 12 แห่ง ดังนี้ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่งที่เปิดสอนในประเทศไทย

ครูพลศึกษา หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะด้านในทางพลศึกษา ทำหน้าที่เป็นผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบทั้งมีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ได้รับมอบหมายให้ทำงานด้านพลศึกษาโดยเฉพาะ

นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง นักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 5 แห่ง ดังนี้ คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 สายใหญ่ๆ คือ

1. วิชาสามัญ วิชาสามัญทุกระดับของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ พลานามัย และศิลปศึกษา

2. วิชาศิลปะ วิชาศิลปะแต่ละสาขาเป็นหลักสูตรที่กรมศิลปากร จัดทำเองโดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ จึงเป็นวิชาเลือกศิลปะตามสาขา นักเรียนนาฏศิลป์ในระดับชั้นต้นจะต้องเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่ง เมื่อเรียนชั้นกลางแล้ว นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชาศิลปะสาขาอื่นเป็นวิชารองได้อีก

จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญ และวิชาศิลปะ เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือเพื่อศึกษาต่อโดยมุ่งหมายให้ผู้เรียน ฝึกทักษะ ความถนัด และพัฒนาความสามารถ ความสนใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญ อันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนและสังคม

2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียน เกิดสุนทรียภาพ และ จินตนาการ ตลอดจนรู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นมา กรมศิลปากรโดยกองศิลปศึกษา พิจารณาเห็นว่าหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรเดียวกัน และมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน จึงได้

ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 ให้สอดคล้องกัน อีกทั้งเพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน

หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นกระบวนการทางด้านการคิดและการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรู้ มีคุณธรรมและมีทักษะเฉพาะทางนาฏศิลป์คนตรีอย่างพอเพียง โดยปรับลดรายวิชาเลือกศิลปะบางส่วน เพิ่มรายวิชาและจำนวนคาบของวิชาเลือกเสรีให้มากขึ้น รวมทั้งจัดคาบเวลาให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอิสระต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสนับพบ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างแท้จริง

หลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534) มีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนใน 3 ประการคือ พัฒนาสติปัญญาให้เจริญงอกงาม เพื่อเป็นพื้นฐานในการรับความรู้ต่อไปโดยไม่หยุดยั้งและการนำไปใช้ พัฒนาลักษณะนิสัยอันดีงามเพื่อความเป็นพลเมืองดี ของประเทศชาติ รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ซึ่งการพัฒนาดังกล่าว จะเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตสืบไป ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวัง หลักสูตรจึงมีจุดเน้น 3 ประการ ดังนี้

1.จัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการ

ในโลกปัจจุบันนี้ วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ได้รุดหน้าไปเรื่อยๆ เป็นไปไม่ได้ที่หลักสูตรจะตามให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าวได้ครบถ้วนและทันทั่วถึง ฉะนั้น หน้าที่หลักของหลักสูตรคือ การให้เครื่องมือเพื่อเป็นเครื่องรับความรู้ แสวงหาความรู้และวิธีการที่จะนำความรู้นั้นไปใช้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะรายวิชาที่เป็นภาคทฤษฎี จึงควรใช้เนื้อหาวิชาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสติปัญญาให้เจริญงอกงาม ให้รู้จักคิดอย่างมีกระบวนการ ฉะนั้น ครูไม่เน้นตัวเนื้อหาหรือข้อมูลเป็นสำคัญ แต่ควรมุ่งเน้นที่จะปลูกฝังวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการของเนื้อหาและวิเคราะห์ เนื้อหาต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปสืบเนื่องที่จะเกิดและการนำไปใช้ ในเรื่องการนำความรู้ไปใช้นั้นวิธีการที่จะได้ความคิดว่าจะเอาไปใช้อย่างไรนั้น จะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

2.ส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรคำนึงถึงความต้องการที่หลากหลายของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เศรษฐกิจและสังคม จึงเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการและเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนในแต่ละ

ท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากความแตกต่าง รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่นของคนอีกด้วย

3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ

หลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ในวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรีตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พบความถนัดและความสามารถและได้พัฒนาความสามารถได้สูงสุดตามศักยภาพ ดังนั้น วิทยาลัยจึงควรถือเป็นหน้าที่ที่จะจัดบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่และอื่นๆ เพื่อเปิดวิชาเลือกให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนอย่างกว้างขวาง

สาระสำคัญของหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น

หลักการของหลักสูตรข้อที่หนึ่งระบุว่า มุ่งให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ดังนั้น เพื่อสนองหลักการดังกล่าว หลักสูตรจึงกำหนดให้มีวิชาเลือก อย่างหลากหลายทั้งวิชาบังคับเลือก วิชาเลือกศิลปะและวิชาเลือกเสรี

หลักการข้อที่สองของหลักสูตรระบุว่า การศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น เป็นการศึกษาวិชาสามัญและวิชาศิลปะอันเป็นพื้นฐาน สำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ดังนั้น หลักสูตรจึงได้กำหนดให้มีวิชาบังคับ ซึ่งประกอบไปด้วยวิชาต่างๆ ที่ทุกคนจำเป็นต้องรู้

หลักการของหลักสูตรข้อที่สามระบุว่า เป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจและเห็นคุณค่าในวิทยาการ ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ และหลักการของหลักสูตรข้อที่สี่ระบุว่า เป็นหลักสูตรที่สร้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ดนตรีอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เพื่อสนองหลักการดังกล่าว หลักสูตรจึงได้กำหนดให้มีวิชาเลือกศิลปะสาขาต่างๆตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน

นอกจากหลักการดังกล่าวแล้ว หลักสูตรยังได้กำหนดจุดหมาย 9 ข้อ ให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของคนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและภูมิใจในการเป็นคนไทย โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

เพื่อให้เป็นไปตามหลักการและบรรลุดุคหมายที่วางไว้ หลักสูตรจึงกำหนดให้มีวิชา
บังคับ วิชาเลือก วิชาเลือกเสรี และกิจกรรม ดังนี้

1. วิชาบังคับ

ประกอบด้วยวิชาบังคับแกนและวิชาบังคับเลือก

วิชาบังคับแกน

มุ่งปลูกฝังความรู้และทักษะพื้นฐานสำหรับพัฒนาสติปัญญาและบุคลิกภาพอัน
ดีงาม ได้แก่ ความรู้และทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาไทย การคิดคำนวณ ความเข้าใจพื้น
ฐานในทางวิทยาศาสตร์และสังคม การรักษาสภาพและความชื่นชมในศิลปวัฒนธรรมและ
ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

วิชาบังคับเลือก

เป็นวิชาพื้นฐานที่เสริมวิชาบังคับแกน ในส่วนที่ต้องการให้สอดคล้อง กับการ
พัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ดนตรี สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
และผู้เรียน

2. วิชาเลือก

ประกอบด้วยวิชาเลือกศิลปะและวิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกศิลปะ

เป็นวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พบความสามารถ และความถนัดด้านนาฏศิลป์ดนตรี
และได้พัฒนาทักษะและความสามารถด้านนาฏศิลป์ดนตรีให้สูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน

วิชาเลือกเสรี

เป็นวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ค้นหาความถนัด และความสามารถอันจะเป็นเครื่องชี้
แนะให้ตัดสินใจ เลือกเรียนวิชาที่เหมาะสม และได้พัฒนาสติปัญญาและความสามารถให้สูง
สุดตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3. กิจกรรม

นอกจากรายวิชาต่างๆดังกล่าวแล้ว หลักสูตรยังกำหนดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม
อีก 3 ประเภท กิจกรรมเหล่านี้มิใช่การเรียนวิชาซึ่งให้ผู้เรียนเข้าห้องเรียนเพื่อฟังคำสอน หรือ
ประกอบกิจกรรมตามที่ครูกำหนดแล้วสอบ แต่เป็นการประกอบกิจกรรมร่วมกันภายใต้การดู
แลของโรงเรียน เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยอันดีงาม เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข
ได้ประโยชน์จากกันและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

พละนามัย

ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ ดังนี้

วิชาบังคับแกน

ชั้นนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 1

พ 101 พละนามัย 1 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 102 พละนามัย 2 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2

พ 203 พละนามัย 3 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 204 พละนามัย 4 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

ชั้นนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3

พ 305 พละนามัย 5 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

พ 306 พละนามัย 6 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534) มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียน เรียนจบหลักสูตรแล้วจะเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ และร่วมทำประโยชน์ให้กับสังคมตามความรู้ความสามารถของตน เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามความคาดหวัง หลักสูตรฉบับปรับปรุงจึงมีจุดเน้น 3 ประการ คือ

1.จัดการเรียนการสอนเน้นกระบวนการ

วิทยาลัยต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะในกระบวนการต่างๆ เพื่อที่จะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ในการพัฒนา คุณภาพชีวิตและพัฒนาสังคมโดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง ดังนั้นครูจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การสอน จากการสอนที่เน้นความรู้ด้านเนื้อหาวิชาต่างๆ เพียงอย่างเดียวให้เป็น การสอนโดยผสมผสานการให้ความรู้กับการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทั้งนี้ครูจะต้องใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์อันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะในกระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการเข้าสู่สังคม กระบวนการกลุ่ม กระบวนการย่อยข้อมูล กระบวนการจัดการ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการฝึกทักษะ กระบวนการพัฒนาค่านิยม กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการเสนอรายงาน เป็นต้น

2.ส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรคำนึงถึงความต้องการที่หลากหลายของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เศรษฐกิจและสังคม จึงเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการ และ เอกอัครราชทูตประจำท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่นได้รับประโยชน์ รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่นของตนอีกด้วย ทั้งนี้โดยหลักสูตรสนับสนุนและส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาหลักสูตรได้ ในประเด็นต่างๆ คือ เพิ่มเติมหรือปรับรายละเอียดเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ กำหนดหรือจัดกิจกรรมเสริม ทำสื่อหรือหนังสือประกอบการเรียนการสอน พัฒนาระบบการเรียนการสอน และสามารถจัดทำรายวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากการใช้รายวิชาที่ส่วนกลางกำหนดไว้

3.ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ

วิทยาลัย ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาต่างๆ อย่างกว้างขวางและหลากหลายในวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรี ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจของแต่ละคน เพื่อให้มีทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

สาระสำคัญของหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง

โครงสร้าง

หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง กำหนดให้มีวิชาบังคับ วิชาเลือกเสรีและกิจกรรม ดังนี้

1.วิชาบังคับ

ประกอบด้วยวิชาบังคับแกนและวิชาบังคับเลือก

วิชาบังคับแกน เป็นวิชาพื้นฐานที่สอดคล้องกับชีวิตและสังคมโดยทั่วไป ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และ พละนามัย

วิชาบังคับเลือก เป็นวิชาพื้นฐานซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามสภาพของท้องถิ่น ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนในรายวิชาต่างๆ ได้แก่ วิชาพละนามัย วิทยาศาสตร์ และ พื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาศิลปกรรม

2.วิชาเลือกเสรี

เป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจ หรือความถนัด และความต้องการของแต่ละคน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านของผู้เรียน ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พละนามัย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา ต่างประเทศ ศิลปะและวิชาชีพ สาขาศิลปกรรม

3.กิจกรรม

เป็นส่วนที่ส่งเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจ ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและเสริมสร้างอุปนิสัยของผู้เรียน โดยมี 3 ประเภท คือ กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กิจกรรมแนะแนวหรือกิจกรรมแก้ปัญหาและหรือ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ และกิจกรรมอิสระของผู้เรียน

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาของแต่ละวิชา เป็นการกำหนดแนวทางอย่างกว้างๆในการจัดการเรียนการสอนสำหรับวิชานั้นๆประกอบด้วยข้อความที่มีรายละเอียดปลีกย่อย 3 ส่วน ตามลำดับ คือ

ส่วนแรก เป็นข้อความที่เสนอวิธีการหรือแนวทางสำหรับให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดหมาย จัดเป็นเรื่องของ “กิจกรรม” ข้อความในส่วนนี้จะขึ้นต้นด้วยคำว่า ศึกษา สำรวจ ทดลอง ฝึกปฏิบัติ วิเคราะห์และสังเคราะห์ เป็นต้น

ส่วนที่สอง เป็นข้อความที่ระบุความรู้และประสบการณ์ที่ต้องจัดให้เรียน ซึ่งเป็นหัวข้อหรือเรื่องกว้างๆ ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ครูยืดหยุ่น หรือกำหนดรายละเอียดที่จะให้เรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นและอาจพิจารณาเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ข้อความในส่วนนี้เป็นเรื่องของ “เนื้อหา”

ส่วนสุดท้าย เป็นข้อความที่ระบุถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่แต่ละรายวิชาต้องการ แต่ละรายวิชาจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะทั้งด้านความรู้ ทักษะ ค่านิยม และการจัดการ ซึ่งในส่วนนี้จัดเป็น “จุดประสงค์” ของรายวิชานั้นๆ จุดประสงค์ที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชาของแต่ละรายวิชา ต้องเป็นสิ่งที่สามารถสอบวัดหรือสังเกตเห็นได้ด้วย

การวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2534) พ.ศ. 2535

พลาณามัย

หลักสูตรกำหนดให้เป็นทั้งวิชาบังคับแกน บังคับเลือกและเลือกเสรี

วิชาบังคับแกน เนื้อหาสุศึกษา มี 6 รายวิชา คือ พ 401 , พ 402 , พ 503 , พ 504 , พ 605 และ พ 606 กำหนดให้เรียนภาคเรียนละ 1 รายวิชา 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาคเรียน

แต่ละรายวิชาระบุเนื้อหา และกิจกรรมที่จะสนองต่อความจำเป็น และความต้องการทางด้านสุขภาพตามวัยของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรพิจารณาคิดแปลงเพิ่มเติมให้ เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น และเน้นการฝึกปฏิบัติให้เกิดพฤติกรรมทางสุขภาพที่ดีเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมากที่สุด

วิชาบังคับเลือก เนื้อหาพลศึกษา มี 6 รายวิชาคือ พ 021 , พ 022 , พ 023 , พ 024 , พ 025 และ พ 026 กำหนดให้เรียนภาคเรียนละ 1 รายวิชา 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาคเรียน

วิชาเลือกเสรี ประกอบด้วยสุศึกษาและพลศึกษา

สุศึกษา มี 2 รายวิชา ได้แก่ พ 011 และ พ 012

พลศึกษา มี 20 รายวิชา ได้แก่ พ 027 - พ 0226 ในแต่ละรายวิชาให้ผู้เรียนได้ศึกษาหลักการและฝึกทักษะ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพโดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อ

สำหรับวิชาพลศึกษา ถ้าผู้เรียนต้องการเลือกรายวิชาที่เรียนไปแล้ว เพื่อเพิ่มเติมทักษะหรือฝึกทักษะให้สูงขึ้นก็สามารถเลือกเรียนได้โดยใช้รหัสเดิมแล้วเติมตัวอักษร ก.ข.ค..... ต่อท้ายเพื่อแสดงจำนวนครั้งของการเลือกเรียนซ้ำ เช่น เมื่อเลือกเรียน พ 0213 บาสเกตบอลไปแล้ว 1 ภาคเรียน ต้องการเลือกเพิ่มเติมเพื่อฝึกทักษะให้สูงขึ้น ให้ใช้รหัส พ 0213 ก สำหรับการเลือกครั้งที่ 2 ใช้รหัส พ 0213 ข สำหรับการเลือกครั้งที่ 3 และ ค. ง.....สำหรับครั้งต่อไปตามลำดับ

นอคกิน (Nokkin. 1972) ให้ข้อคิดว่า การสอนวิชาพลศึกษาควรให้ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาเป็นผู้สอน ครูที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความสามารถในการสอนพลศึกษามากกว่าครูที่มีอายุมาก ครูชายจะมีความสามารถมากกว่าครูหญิงพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จะมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และวิธีการสอนพลศึกษาเป็นอย่างดี ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามักปล่อยให้ นักเรียนเล่นกันตามลำพัง เนื่องจากไม่มีหลักการและวิธีการสอนที่ถูกต้อง มักเอาชั่วโมงพลศึกษาไปทำอย่างอื่น ได้แนะว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดการวางแผนงานพลศึกษาที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา จึงทำให้จัดโครงการพลศึกษาและสุศึกษาไม่มีคุณภาพ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับครูพลศึกษา ทั้งในด้านคุณลักษณะและสถานภาพของครูพลศึกษา และความคิดเห็นของบุคคลอื่นๆ ดังเช่น ลำอาง พ่วงบุตร (2525) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมวิชาพลศึกษาให้มีคุณภาพสูง จึง จำเป็นต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้ด้านวิชาการ คือ รู้ในเรื่องวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรโดยละเอียด รวมทั้งวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

2. มีความสามารถในการสอน ขวนขวายหาวิธีการสอนให้นักเรียนเข้าใจและเป็นไปตามวัตถุประสงค์

3. มีบุคลิกลักษณะดี เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน สร้างศรัทธาให้นักเรียน

4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี

5. มีคุณธรรมและความประพฤติดี

6. มีความเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย

บุชเชอร์ (Bucher. 1975 : 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนไว้ คือ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน

2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาของกิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดขึ้น รวมไปถึงวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

3. ควรได้มีการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ก่อนที่จะได้กำหนดกิจกรรม

4. อาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษาและมีความเข้าใจในวัย เพศ หรือระดับของนักเรียน และสามารถเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรมและระดับของนักเรียน

5. กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นสามารถช่วยทำให้นักเรียน ได้มีการพัฒนาการในด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทั้งในการพัฒนาเป็นรายบุคคลและพัฒนากลุ่ม

6. กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้นักเรียน ได้มีทักษะพื้นฐาน ในการเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ใน กฎกติกา ระเบียบวินัยที่ดี

7. ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองได้

จุดมุ่งหมายของพลศึกษา

1. การพลศึกษาในยุคกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ.1800 - 2310) โดยทั่วไป ยังไม่มี “การพลศึกษา” ที่จะจัดเป็นระบบหรือเป็นการศึกษาแนวหนึ่ง เช่นในปัจจุบัน แต่มี กิจกรรมการออกกำลังกาย ในรูปของกีฬาไทยต่างๆ

จุดมุ่งหมาย ในด้านการออกกำลังกายซึ่งเทียบได้ว่าเป็นการพลศึกษามีดังนี้ (สมัย สุโขทัยและ อยุธยา พ.ศ.1800 - 2310)

- เพื่อฝึกอาวุธไว้ในการสงคราม
- เพื่อฝึกการเล่นกีฬาในยามว่าง
- เพื่อการออกกำลังกายในยามว่างด้วยการละเล่นพื้นเมืองเน้นด้านนันทนาการ

2. จุดมุ่งหมายของพลศึกษา ในยุคกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นและตอนกลาง ระหว่าง พ.ศ.2310 - 2410 ยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในยุคก่อน จนกระทั่งในรัชกาลที่ 5 แนวคิดด้านการศึกษาจากตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศไทย พ.ศ.2414 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนหลวงขึ้น

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายทางพลศึกษาเริ่มมีขึ้นอย่างจริงจัง ดังนี้คือ

- ส่งเสริมการเล่นกีฬา และแข่งขันกีฬาสากลแบบตะวันตก เช่น กรีฑา
- จัดฝึกอบรมและผลิตครูพลศึกษาเพื่อส่งเสริมกีฬา

3. การพลศึกษาในยุครัตนโกสินทร์ยุคปัจจุบัน (พ.ศ.2475 - ปัจจุบัน)

จุดมุ่งหมายของพลศึกษาที่สำคัญ โดยสรุปมีดังนี้

1. ผลิตครูพลศึกษา ให้มีวุฒิสูงขึ้น
2. ส่งเสริมการเรียนพลศึกษา
3. เผยแพร่กีฬาทั้งไทยและต่างประเทศในหมู่ประชาชนทั่วไปและสถานศึกษา
4. ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับสถาบันการศึกษาและในหมู่ประชาชน
5. ต้องการให้พลเมืองของประเทศมีสุขภาพดี มีความแข็งแรง

สำหรับหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาในปัจจุบันนั้น จากการประชุมสัมมนา ซึ่งจัดโดยสมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24-25 สิงหาคม 2522 ที่ประชุมมีความเห็นว่าการที่จะช่วยให้มีการผลิตครูพลศึกษาที่มีสมรรถภาพสูง และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สถาบันการผลิตครูพลศึกษาทั้งหลายควรมี “ปณิธาน” ในการผลิตครูพลศึกษาที่แน่นอนและชัดเจน ดังนี้ “ต้องการให้ครู พลศึกษาเป็น ผู้ที่มี ความรู้ มีคุณธรรม มีเจตคติ และมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา”

สำหรับหลักสูตรพลศึกษาที่ใช้ในโรงเรียนในปัจจุบันนี้นั้น ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ปัจจุบัน (พ.ศ.2520) ได้กำหนดให้วิชาพลศึกษา เป็นองค์หนึ่งของการจัดการศึกษาของชาติ โดยกำหนดความมุ่งหมายดังนี้ “ให้มีบุคลิกภาพที่ดีสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ “โดยระบุหน้าที่ให้รัฐกระทำดังนี้ “รัฐพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมพักผ่อน” (แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2520 ,2520:1,16)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2503 ได้ระบุในความหมายข้อที่ 4 ไว้ว่า “ในการจัดการศึกษานั้น ให้จัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการของสังคมและบุคคล โดยให้สอดคล้องกับแผนการปกครองของประเทศ เช่นจัดให้มี

1. จริยศึกษา
2. พลศึกษา
3. พุทธศึกษา
4. หัตถศึกษา

ในองค์ประกอบ 4 รายการ การพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาซึ่งจะขาดมิได้” (พอง เกิดแก้ว 2520:54) การพลศึกษาเป็นองค์ประกอบที่หนึ่งที่จะทำให้การศึกษาของชาติสมบูรณ์ เพราะพลศึกษาช่วยให้เยาวชนของชาติมีสุขภาพแข็งแรง พละนาถยสมบูรณ์ การที่บุคคลมีการศึกษาด้านอื่นๆ ดีทุกประการ แต่ถ้าขาดร่างกายแข็งแรงพอที่จะด้านทานโรคภัยต่างๆ ได้เสียแล้ว ความรู้ที่บุคคลนั้นมีก็ใช้ให้ประโยชน์แก่ตนเองแก่สังคม และแก่ประเทศชาติได้ไม่เต็มที่

ผลการสอนวิชาพลศึกษา จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2520 และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้หรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหาร นักศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการที่จะจัดการเรียนการสอนต่อผู้เรียนเพียงใด จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆต่อไปนี้

1. มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม และเพียงพอกับโครงการพลศึกษา ของโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้เล่นในระหว่างชั่วโมงพลศึกษา และ ใช้ฝึกฝนในเวลาว่างหลังจากเลิกเรียนแล้ว
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬา รวมทั้งวัสดุสำรองที่ได้ขนาดถูกต้องและมีคุณภาพ จำนวนอุปกรณ์เหล่านี้ในลักษณะที่ใช้การได้และปลอดภัย
3. บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครูพลศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นบุคคลสำคัญ ของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน ควรจัดครูพลศึกษาให้เพียงพอ และได้สัดส่วนกับจำนวน

นักเรียน ครูพลศึกษาที่ทำการสอนนักเรียนนั้นควรเป็นผู้สำเร็จจากสถาบันพลศึกษา เพราะเป็นผู้รู้หลักการสอนและถ่ายทอดความรู้ และทักษะทางพลศึกษาให้แก่เด็กได้อย่างถูกต้อง

4. การจัดแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสม และเพียงพอกับบทเรียนพลศึกษา ที่กำหนดไว้ในตารางสอน

5. มีงบประมาณเพียงพอแก่การดำเนินการโครงการพลศึกษา

6. โครงการสอนพลศึกษาต้องวางไว้ชัดเจน ว่าในปีหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน แต่ละภาคเรียนจะมีโครงการอะไรบ้าง

พลศึกษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของชาติ และเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในโรงเรียนทุกระดับ การเรียนการสอนพลศึกษาจะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน บุคลากรทางพลศึกษา หลักสูตร จุดมุ่งหมายและแผนการสอนที่ดีมีคุณภาพ ที่สำคัญที่สุดคือครูพลศึกษาซึ่งจะเป็นผู้นำและผู้ดำเนินการให้โครงการนี้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลทำให้เด็กได้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อดำรงชีวิตที่ดีต่อไป

ครูพลศึกษา ที่จะดำเนินงานของโรงเรียนให้ลุล่วงไปด้วยดี จึงควรเป็นผู้ที่อุทิศทั้งกำลังกายและกำลังใจเพื่อการเรียนของนักเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ครูพลศึกษายังควรมีลักษณะประจำตัวอีกหลายด้านเช่น ด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านสุขภาพทางกายและจิตใจ ด้านความประพฤติและความสามารถ ด้านกีฬาเป็นต้น คุณลักษณะดังกล่าวสามารถฝึกและปรับปรุงได้ในตัวบุคคลที่ต้องการเป็นครูพลศึกษา (ผาณิต . บิลมาศ. 2521:23)

ถ้าจะพิจารณาถึง ความสำคัญของวิชาพลศึกษา ให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าความแข็งแรงของร่างกายที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บนั้น เป็นพื้นฐานในการก่อให้เกิดพลังงานในทางสร้างสรรค์ทุกชนิด ในวิชาหมวดพลานามัย ซึ่งรวมวิชาสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการและกีฬา เหล่านี้ นอกจากจะเป็นวิชาที่ทำให้นักศึกษารู้จักการอยู่ดีกินดี เติบโตมีพลานามัยและมี น้ำใจ เป็นนักกีฬาแล้วยังนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบอันสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างเยาวชนให้เป็นผู้มีสมรรถภาพในการเรียนเล่าเรียน และมีความสามารถในการประกอบกิจการงานเพื่อดำรงชีพต่อไป ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการพลศึกษาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนาคน

งานวิจัยในประเทศ

จอร์นสัน (Johnson. 1971 : 3761) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติทางพลศึกษากับ นักศึกษาชายที่มหาวิทยาลัยโบฮัมย้ง การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียน วิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ภาคฤดูใบไม้ร่วง ปีค.ศ.1970 - 1971 (พ.ศ.2513 - 2514) ทำการวัด

ทัศนคติครั้งแรกและครั้งสุดท้าย โดยใช้มาตรฐานวัดทัศนคติของแวร์ (Wear attitude scale) ทั้งชุด A และ B ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนชายที่ลงทะเบียนวิชาพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยโบฮัม ยัง เป็นผู้ที่มึทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในช่วงต้นภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี ค.ศ.1970 - 1971 (พ.ศ.2513 - 2514) และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในช่วงปลายภาคด้วย

2. ปรากฏว่า ทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างกลุ่มย่อยที่คัดเลือกไว้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

3. ทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนชายที่ลงทะเบียนเรียนในชั้นพลศึกษา ยังคงมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาตลอดภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี ค.ศ.1970 - 1971 (พ.ศ.2513 - 2514)

✓ โคร์รี (Korri. 1971 : 5181A) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนของครูพลศึกษา สตรี และความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสอนของผู้เรียน วิชาเอกพลศึกษา ใน รัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ ให้สนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน

✓ สเปนเซอร์ (Spencer. 1974 : 3496) ได้ทำการวิจัยเรื่องสถานภาพของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเซาท์ดาโกต้า โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อแสดงผลของสถานภาพของวิชาพลศึกษาที่เลือกโดยโรงเรียนมัธยมในรัฐเซาท์ดาโกต้า ในปีการศึกษา 1973 - 1974 (พ.ศ.2516 - 2517) โดยใช้คอมพิวเตอร์ทดสอบหาค่าที (T - test) ในการคำนวณจากแบบสำรวจของ ลาพอร์ต (Laporte Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเซาท์ดาโกต้า จำนวน 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. 7% ของโรงเรียนมีการเรียนด้านทฤษฎี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่ เน้นนอนไว้แต่ละชั้น

2. 37% ของโรงเรียนได้จัดโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทั้งชายและหญิง

3. แผนการเรียนสุขวิทยาสมัยใหม่จัดขึ้นในโรงเรียนประมาณ 18%

4. เกือบ 60% ของโรงเรียนทั้งหมดไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งการของนักเรียนอย่างเพียงพอ

5. 37% ของโรงเรียนทั้งหมด สามารถจัดอุปกรณ์เพื่อโปรแกรมนันทนาการได้

6. โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อน

7. มีโรงเรียนเพียง 25% เท่านั้น ที่ได้เตรียมโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

8. นักเรียนในโรงเรียนเล็กๆ ไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมใน โปรแกรมพลศึกษา ที่จัดขึ้นโดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ

เดวิด (David. 1978 : 3450-A) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาใน วิทยาลัยชุมชน แห่งอาคันซัส มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสภาพโปรแกรม พลศึกษาใน วิทยาลัยชุมชนแห่งอาคันซัส โดยใช้ใบประเมินผลของ เนลสัน , คอมเมอร์ และ เอลเซน โดยเลือกเครื่องมือที่จะสืบสวนบทบาท และสถานะของโปรแกรมพลศึกษาใน วิทยาลัยชุมชน โดยการศึกษาการสอนของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมกิจกรรมการสนับสนุน การสอนของอาจารย์ และโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครู นำไปเปรียบเทียบกับคะแนน มาตรฐานโรงเรียนชุมชนที่เข้าร่วมการประเมินผลด้วย วิทยาลัยชุมชนอาคันซัส ตะวันออก วิทยาลัยชุมชนกาแลนค์ วิทยาลัยชุมชนมิสซิสซิปปี วิทยาลัยชุมชนอาคันซัสเหนือ วิทยาลัย ชุมชนฟิลิป และวิทยาลัยชุมชนเวสต์ทาก

ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ผู้สอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน
2. สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
3. โปรแกรมการจัดพลศึกษาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน
4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
5. ผู้สนับสนุนการสอน อยู่เหนือเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน และจากการประเมิน ทั้ง โปรแกรมพบว่า สถานะของวิทยาลัยชุมชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

อัลลาร์ด (Allard. 1979 : 2538-2539-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรม การสอน ของครูที่มีผลต่อการเรียน วิชาพลศึกษาในชั้นเรียน โดยอิทธิพลเกี่ยวกับเพศและการร่วมมือ ของนักเรียน จากการใช้แบบวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคล ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยลิวิส จากมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ เกี่ยวกับพฤติกรรมของครู ดังต่อไปนี้ คือ พฤติกรรมให้ กำลังใจและสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบ คำถามของ นักเรียน การบรรยาย การให้คำแนะนำและแนะแนว ให้ความรักความยุติธรรม โดยใช้การ แสดงความคิดเห็นและการสังเกตจากนักเรียนจำนวน 343 คน นักเรียนชาย 174 คน นักเรียน หญิง 169 คน ครูผู้สอน 5 คน จากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยายถึงร้อยละ 60 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นต่างกันในเรื่องพฤติกรรมเกี่ยวกับการให้การบรรยาย ของครูพบว่าการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจ และการให้คำแนะนำและแนะแนว มีผลต่อการ ให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

ฮอจจาติ (Hojjati. 1980 : 982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากเรียนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 10 กับนักเรียนเกรด 12 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของพลศึกษาทางสังคม พบว่า

1. แบบวัดทัศนคติแวย์ มีความเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้
2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
3. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาจะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน
4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติดีกว่านักเรียนในเกรด 10
5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อ วิชาพลศึกษามากกว่า นักเรียนผิวดำและผิวน้ำตาล
6. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะคุณค่าต่อร่างกาย

นันทอกมาห์ (Nantogmah. 1982 : 1080-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ตามความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และโดยการเสนอแนะของคณาจารย์ในวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยต่างๆในรัฐไอโอวา โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 272 คน และครูจำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเลย์บอล ซอฟบอล และเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย คือ การวิ่งเหยาะๆ ยิมนาสติก วายน้ำ เบสบอล และแบดมินตัน นักเรียนมีความต้องการเล่นกีฬาประเภททีมมากกว่ากิจกรรมกีฬาแบบอื่นๆ นักเรียนและคณาจารย์มีความเห็นตรงกันว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีเรียนในระดับ 9 และ 10 ส่วนแผนการเรียนบังคับเลือกและเลือกเสรี ควรอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสถานภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันด้วย ความแตกต่างจะเห็นได้ชัดเจนระหว่างชายและหญิง โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมาก ในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชายผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อยอย่างให้เข้าร่วม นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอีก 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียนที่เปลี่ยนแปลงได้ตามขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน ความเป็นกันเองของครูพลศึกษา

ความน่าเลื่อมใส และการมีความรู้ดี โดยองค์ประกอบ ดังกล่าวจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาที่จะกระทำ กิจกรรมต่อไป

วัตกิน (Watkin. 1983 : 705-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โรงเรียนมัธยมศึกษาและผลกระทบที่มีต่อการเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง ในกิจกรรมทางพลศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักศึกษาในวิทยาลัย จำนวน 260 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อสถานภาพในการเข้าร่วม กิจกรรมของนักศึกษาที่แตกต่างกันด้วย ความแตกต่างจะเห็นได้ชัดระหว่างหญิงและชาย โดยโรงเรียนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการต่อเนื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชายผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีกิจกรรมน้อยอย่างให้เข้าร่วม และองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ การใช้หลักสูตรที่มีแผนการเรียน ที่เปลี่ยนแปลงได้ ขนาดของชั้นเรียน ประเภทโรงเรียน (สหศึกษาหรือไม่) รวมทั้งครูพลศึกษาที่มีความเป็นกันเอง มีชีวิตชีวา น่าเลื่อมใส มีความรู้ดี จะเป็นส่วนสำคัญ ที่เป็นผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา อย่างต่อเนื่องของนักศึกษาที่จะกระทำกิจกรรมต่อไป

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาคำเนินการโดยการส่งกระดาษเอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครู ผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างครูผู้สอนสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรพึงเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

เคมีส (Khamis.1992 : 765 A) ได้วิจัยเรื่องการรับรู้พฤติกรรมการสอนที่เป็นจริง และการสอนในอุดมคติ กับการปรับปรุงการสอนของนักศึกษาครูปีสุดท้าย ความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อพัฒนาและทดสอบคุณภาพของนักศึกษาครูในการสอน โดยสังเกตความสามารถในการสอนเทียบกับการสอนในความคิดเห็น โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาครูออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม กับกลุ่มทดลอง จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาครู อาจารย์ และอาจารย์ นิเทศก์การสอน พบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการสอนเป็นที่น่าพึงพอใจมากกว่ากลุ่มควบคุม เกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปในการสอน บุคลิกภาพและความเชื่อมั่นในตนเอง

บุชเชอร์ (Bucher. 1992 : 559-560) ได้วิจัยลักษณะของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ จากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคต สรุปได้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ครูจะประสบความสำเร็จในการสอนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้าเขารู้จักร่วมมือกันปฏิบัติงาน เป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ รู้จักจำแนกคน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อนและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ
2. เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่เป็นประจำ
3. มีอารมณ์ขัน (ไม่จริงจังหมกมุ่นเกินไป แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยความ นุ่มนวลร่าเริง เบิกบาน)
4. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ
5. มีความเสียสละ บริการผู้อื่น สนุกสนานในการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลือโรงเรียน โรงพยาบาลหรืองานบริการสังคมอื่นๆ
6. มีความเป็นผู้นำ นักเรียนเกิดความศรัทธา

~~งานวิจัยในประเทศไทย~~

ผาณิต บิลมาศ (2522 : 85-86) ได้ทำการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 200 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษามีคุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนการสอนดังนี้

1. รู้เกี่ยวกับกลไกการสอนโดยทั่วไป
2. รู้กลไกการสอน เทคนิค และวิธีสอนวิชาพลศึกษา
3. มองเห็นความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลง ในลักษณะอาการ และพฤติกรรมของเด็กแต่ละคน เช่น ความคิดปกติทางทรวงทรง

4. เห็นปัญหาของเด็กบางคนที่ไม่เข้ากลุ่มเพื่อนไม่ได้
5. รู้กิจกรรมพลศึกษาแต่ละอย่างว่าให้คุณค่าแก่เด็กไม่เหมือนกัน
6. ใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
7. ทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด
8. ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการฝึก สาธิต พุดแต่น้อย
9. รู้ขอบเขต วัตถุประสงค์ของกิจกรรมทางพลศึกษา
10. มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการสอน
11. รู้หลักของความปลอดภัย

มานิต โกศลอินทรีย์ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องบทบาทของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามหัวหน้าพลานามัยและครูพลศึกษาทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และ โรงเรียนราษฎร์ จำนวน 190 คน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการสอน ปรากฏว่าครูพลศึกษาต้องพัฒนานิสัยการออกกำลังกายของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา วางระเบียบการเรียนการสอนและโครงการสอนประจำปี

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ (2522 : 104) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบัน อาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาจำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า สถาบันอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีการจัดพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม แต่โปรแกรมการจัดกิจกรรมบรรดิกทางพลศึกษามีจัดน้อยมาก วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอน คือ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม กิจกรรมที่จัดสอน คือ ตะกร้อ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ ส่วนปัญหาที่พบได้แก่ขาดสถานที่ อุปกรณ์ และไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร

วุฒิพงษ์ ดันทนากรณ์กุล (2523 : 106) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญ ระดับที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับครูพลศึกษาและนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ ขาดสถานที่และอุปกรณ์การสอน งบประมาณมีไม่เพียงพอ หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและขาดความยืดหยุ่น

สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 79-83) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการวัดผลการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถาม

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปยังครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลทางพลศึกษามาก่อน การวัดผลวิชา พลศึกษาด้านความรู้ ใช้การวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและอัตนัย ปัญหาการวัดผลด้านความรู้คือ หน่วยกิตพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนและวิชาพลศึกษาไม่มีผลต่อการศึกษาคือ คะแนนข้อเขียนมีสัดส่วนเล็กน้อยเมื่อเทียบกับการปฏิบัติ การวัดผลด้านสมรรถภาพ วัดเฉพาะการทดสอบเพียงบางรายการ ปัญหาการวัดผลด้านสมรรถภาพคือ ขาดสถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวก การวัดโดยครูคนเดียวทำให้ล่าช้า เสียเวลา เวลาในการวัดมีไม่เพียงพอ เพราะไม่สามารถวัดได้พร้อมกัน การวัดผลด้านทักษะวัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีมใช้เวลานานไม่สามารถทำได้พร้อมกันทั้งหมด การวัดทักษะเฉพาะตัวต้องใช้เวลานานและไม่สามารถวัดได้ การวัดผลด้านทัศนคติ วัดจากการมาเรียนและการแต่งกาย และการสังเกต ขณะเรียน ปัญหาการวัดด้านทัศนคติ คือทำได้ยากไม่ทั่วถึง ลำบากใจในการตัดสินใจ ทัศนคติกับปัญหาทางเศรษฐกิจของเด็ก ยากในการตัดสินใจพฤติกรรมโดยตรงกับทัศนคติที่แท้จริง ยากลำบาก ในการวัดทัศนคติจากข้อเขียน การสังเกตพฤติกรรมจากการสัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรมนอกเวลาเรียน การปรับปรุงการวัดผลทางพลศึกษาควรปรับปรุงอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม เช่น เครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดผลการทดสอบสมรรถภาพ และต้องการความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ความรู้ความเข้าใจเทคนิคการวัดผลทางพลศึกษา การวัดผลด้านทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภทและความรู้ด้านสถิติที่จำเป็นในการวัดผลด้านพลศึกษา

ประดับ แก้วผลึก (2524 :69) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถามหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 70 โรงเรียน พบว่าครูพลศึกษาไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ควรแต่งกายในชั่วโมงสอนพลศึกษาให้เรียบร้อยและรับผิดชอบในการใช้อุปกรณ์พลศึกษา จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ คู่มือการสอนมีน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียน ที่เก็บอุปกรณ์ และการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางพลศึกษา นักเรียนละเลยการทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนพลศึกษาแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาททางพลศึกษาพอทำให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานด้านพลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนขาดการสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนเกี่ยวกับการนิเทศการ

ศึกษา โรงเรียนต้องการเอกสาร คู่มือทางพลศึกษา คำแนะนำในการใช้ ต้องการการประชุม
อบรมสัมมนา ผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยม

ฐิติวรรณ คชวัฒน์ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบ
สอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 189 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความมุ่งหมาย
ของหลักสูตรครูพลศึกษาเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชารายวิชาที่ประสบปัญหาในด้าน
การสอนมาก คือ วิชากระบี่ ในเรื่องเกี่ยวกับนักศึกษาไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียนและ
เนื้อหาวิชามากเกินไป วิชาตะกร้อ มีปัญหาเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และผู้
สอนไม่มีความถนัดในการสอนและวิชายืดหยุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับไม่สามารถวัดและ
ประเมินผลได้ทุกด้าน สำหรับวิชาที่ควรจัดอยู่ในหมวดวิชาบังคับ คือ วอลเลย์บอล
แบดมินตัน กิจกรรมเข้าจังหวะ ฟุตบอล และศิลปะป้องกันตัวนอกจากนี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ โดยเฉพาะวิชากรีฑา เทเบิลเทนนิส และ
ยืดหยุ่น

✓ กรมพลศึกษา (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนรู้การสอนพลศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2 , 3 , 4 , 5 และกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ
ศึกษาถึงสภาพการเรียนรู้การสอน ปัญหาและอุปสรรค ในกระบวนการเรียนรู้การสอนวิชา
พลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี การศึกษาระดับ
ปริญญาตรี นอกจากทำหน้าที่สอนแล้วต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้นด้วย และเป็นเพศหญิงมาก
กว่าเพศชาย โรงเรียนส่วนใหญ่มีพื้นที่ 1 - 50 ไร่ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครเฉลี่ย
โรงเรียนละ 18 ไร่ ปัญหาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับ สถานที่สอนและงบประมาณ
รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านบุคลากร (ครูผู้สอน) คือ ครูไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับ
ความยากจนของนักเรียน ปัญหาการวัดและประเมินผล ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ครูผู้
สอนมีความตั้งใจในการสอน มีความเป็นกันเองกับนักเรียนรู้เรื่อง สาธิตเก่ง มีความสามารถ
ในการเล่นและตัดสินกีฬา แต่ชอบลำเอียงในการวัดผล อุปกรณ์กีฬามีน้อย ชุดพลศึกษามี
ราคาแพง และเห็นด้วยกับประโยชน์ที่พึงได้จากการเรียนพลศึกษา

✓ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการ
พลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 โดยส่งแบบสอบถามถามครู
พลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8 จำนวน 91 คน ผล
การวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา คือ โรงเรียนไม่สามารถจัด กิจกรรม

ได้ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมากเกินไป ขาดคำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬากายนอกโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณและการร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียนและผู้บริหารไม่สนับสนุน ปัญหาเกี่ยวกับครูพลศึกษาคือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย มีชั่วโมงสอนมาก ต้องสอนวิชาสามัญอื่นๆ ด้วย ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกคือ ขาดสถานที่ฝึกกีฬาในร่ม สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องทำงานของครูพลศึกษา และอุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ปัญหาอื่นๆ คือ ศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือ ครูอื่นไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ว่าเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ และผู้บริหารเห็นว่าพลศึกษามีจุดมุ่งหมาย เพื่อสนองให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันเท่านั้น

สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2524 : จ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตการศึกษา 10 จำนวน 216 คน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครูพลศึกษา งบประมาณวัสดุทัศนูปกรณ์ และอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายขาดหนังสือและเอกสารทางด้านพลศึกษาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอนและมีงานพิเศษมากเกินไป

วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาริต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษาในโรงเรียนสาริตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสาริตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬากายภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนผดปกตินั้นส่วนใหญ่ไม่ได้จัด สำหรับการจัดการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาดังกล่าว มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผดปกติ โรงเรียนสาริตส่วนภูมิภาคมีปัญหา

สุตดี สนธิทรัพย์ (2525:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ให้การอบรม และผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา ของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ โดยใช้แบบสอบถามให้ผู้ให้การอบรมตอบ 35 คน และผู้เข้ารับการอบรม 490 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้การอบรมและผู้

เข้ารับการอบรมมีความเห็นสอดคล้องกันในปัญหาที่ประสบ คือ วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรพลศึกษา ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของ ผู้เข้ารับการอบรม การกำหนดเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลา มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยเกินไป ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้ฝึกหัดการเป็นเจ้าหน้าที่และ ผู้ตัดสินกีฬา ขาดโอกาสได้ฝึกหัดการดำเนินการแข่งขันกีฬา และร่วมการแข่งขัน ผู้ให้การอบรมไม่มีเวลาให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือด้านการเรียนแก่ผู้เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะกีฬานอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ขาดความขึ้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบต่อนักเรียนต้นสังกัดมากเกินไป ไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม เดินทางมาอบรมไกล เสียค่าใช้จ่ายสูง ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องสมุดมีหนังสือ วารสาร และเอกสารทางพลศึกษา และวิชาการต่างๆ ไปยังไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า บริการโสตทัศนูปกรณ์ และบริการห้องฉายภาพยนตร์ยังไม่ได้รับความสะดวก

✓ สาริต ล้อมขจรเดช (2525: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา จำนวน 277 คน ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน พบว่า ขาดการประสานงานระหว่างอาจารย์เกี่ยวกับเรื่อง การสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน และเกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนน หรือประเมินผลการเรียนการสอนของแต่ละวิทยาลัยไม่เหมือนกัน

โยธิน นิยมทอง (2526: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 11 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด และอำเภอ 162 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและอำเภอ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ ที่วางไว้ในระดับมาก ยกเว้นวิชายืดหยุ่น และตะกร้อ ที่ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรฉบับนี้มีปัญหาน้อยมาก และครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอมีปัญหาการสอนในระดับนี้มาก ดังนั้น เกี่ยวกับแบบเรียนวิชาบาสเกตบอล วิชาตะกร้อมีปัญหาการสอนในระดับมาก ดังนั้น วิชาบาสเกตบอล มีปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาบาสเกตบอล วิชาตะกร้อมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล วิชากรีฑา มีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ทุกวิชา ยกเว้น วิชากระบี่

ศุภชัย มั่นใจตน (2526:60-62) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา จากการศึกษาเจตคติของนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชา พลศึกษา และนักเรียนเห็นว่าพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง เพราะการ เรียนพลศึกษานั้นทำให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย ได้เล่นกีฬา ได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่าง กาย ซึ่งการออกกำลังกายนั้นมีผลทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นอย่างมาก และก็ตรง กับแนวความคิดของ ฮิปโปเครติส และเพลเตอร์ ที่กล่าวว่า “การมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาอยู่เสมอ จะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดี แข็งแรง ทางด้านร่างกายดีขึ้น” นักเรียนมองเห็น ความสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชายร้อยละ 90.20 นักเรียนหญิงร้อยละ 86.30 ที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา ความเห็นดังกล่าวนี้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ข้อ 48 ของแผนการศึกษา ปีพุทธศักราช 2503 ที่ว่า ในการจัดการศึกษานั้นจะต้องมีการเรียน พลศึกษาด้วย เพื่อให้นักเรียนจะได้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา (แนว การศึกษาชาติ,2503)

~~ศุภชัย~~ สุธรรม เชชดี (2526:90-95) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารครู พลศึกษาและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบัน การศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร ครูพลศึกษาและ นักศึกษา ในสถาบันการศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 14 สถาบัน ประชากรทั้ง หมด 203 คน ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ไม่มี ครูพลศึกษาประจำสถาบัน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นครูพิเศษ ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และ นักศึกษา ในสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ สนามและอุปกรณ์ที่ใช้ ในการเรียนการสอนและใช้ในการฝึกซ้อมยังมีไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ทำเลที่ตั้งของ สนามไม่เหมาะสมและไม่สะดวกในการที่จะใช้สนามเพื่อการฝึกซ้อม ขาดงบประมาณในการ จัดการแข่งขันกีฬายานนอกสถาบันและกิจกรรมเพื่อนันทนาการและอัตราส่วนของครู พลศึกษากับนักศึกษาไม่สมดุล

✓ พญกัศดิ์ สันทะ (2527:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครู พลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังครูพลศึกษา จำนวน 336 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย จำนวน 840 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็น โดยส่วนรวม เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา อยู่ในระดับบ่อยครั้ง เรียงตามลำดับ คือ การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม ได้แก่ สอนให้มีระเบียบวินัย สอนให้มีความรับผิดชอบ

ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ได้แก่ แต่งกายได้เหมาะสมกับวิชาที่สอน .ให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ด้านการเตรียมการสอน ได้แก่ บอกเนื้อหาวิชาก่อนดำเนินการสอนแต่ละครั้งแสดงให้เห็นถึงการเตรียมเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี ด้านการดำเนินการสอน ได้แก่ สอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก ให้นักเรียนอบอุ่นร่างกายเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่สอนด้านการจูงใจและการเสริมแรงการเรียนรู้ได้แก่ ให้ความเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนทุกคน ชมเชยสนับสนุน ให้กำลังใจนักเรียนในการแสดงออก ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียน ได้แก่ ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน ทดสอบย่อยภาคปฏิบัติตลอดเวลาเรียน ด้านการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนอื่น ได้แก่ สำรวจอุปกรณ์การสอนพลศึกษาทั้งก่อนและหลังเวลาสอน แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ การเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาและสื่อการสอนอื่นๆให้นักเรียนทราบทั่วกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพลศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา พบว่า แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .01

ผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ 186 คน และผู้บริหาร 68 คน ในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 17 สถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยแสดงว่า การประเมิน ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มีความสำคัญและจำเป็น ความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนและมีความมั่นใจในการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ควรประเมิน โดยให้ฝ่ายวิชาการและนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน การประเมินควรทำเป็นระยะด้วยแบบสอบถาม มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน อาจารย์กับผู้บริหารและอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี กับอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนไม่แตกต่างกัน

รัศมี ไกรสังข์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษารายวิชาบังคับ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูพลศึกษาที่สอนรายวิชาบังคับ และนักเรียนที่ผ่านการเรียนวิชาบังคับมาแล้ว ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สอบถามครู จำนวน 78 คน และนักเรียนจำนวน 781 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับจุดประสงค์วิชาพลศึกษา ในด้านประสบผลสำเร็จในการเรียนอยู่ในระดับมาก ปัญหาในการเรียนอยู่ในระดับน้อย โครงสร้างแผนการสอนมี

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การจัดรายวิชาแต่ละภาคเรียนและระดับชั้นมีความเหมาะสมแล้ว จุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชาทุกวิชา เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อยทุกวิชา การใช้สื่อการเรียนการสอนการใช้หนังสืออ้างอิงอยู่ในระดับมากทุกวิชา ยกเว้นวิชา กระบี่ 1-2 วิธีการสอนใช้แบบบรรยายประกอบการสาธิต การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว การสอนแบบวิธีมอบหมายงาน อยู่ในระดับมากทุกวิชา ส่วนการสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกวิชา วิธีการวัดและการประเมินผลโดยถือเกณฑ์ตามรายการในแบบสอบถามอยู่ในระดับมากทุกวิชา

ความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับจุดประสงค์วิชาพลศึกษา สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์และมีความสำคัญต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ปัญหาการสอนอยู่ในระดับน้อย โครงสร้างแผนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด การจัดรายวิชาแต่ละภาคเรียนและระดับชั้นมีความเหมาะสม จุดประสงค์รายวิชามีความชัดเจนสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ ปัญหาการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย การใช้สื่อการสอน ส่วนใหญ่ใช้หนังสืออ้างอิงอยู่ในระดับมาก สำหรับหนังสือพิมพ์ วีดีโอ สไลด์ รูปภาพและภาพยนตร์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย เกี่ยวกับวิธีสอน การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว การสอนแบบวิธีมอบหมายงาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก การสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อย วิธีวัดและประเมินผลโดยถือเกณฑ์ตามรายการในแบบสอบถามอยู่ในระดับมากทุกรายวิชา

กิตติ โพธิ์ศรีสูง (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาของครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย หมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ. 2524 โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี วัดดูประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 หมวดวิชาพลานามัยด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิธีการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน สถานที่อุปกรณ์ การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกการวิชาพลานามัย สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 6 จำนวน 181 คน ผลการวิจัยพบว่า วิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรนั้นมีความเหมาะสมระดับปานกลางเกี่ยวกับความคิดเห็นในปัญหาการใช้หลักสูตรนั้น ครูหมวดวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นว่าโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกันสำหรับครูหมวดวิชาพลานามัยที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีระศักดิ์ วีระชาติพิทักษ์ชน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พลศึกษาใน 7 ด้าน ประกอบด้วยคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน การเตรียมการสอน การดำเนินการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม การใช้อุปกรณ์การสอนและสถานที่ การสนใจและการเสริมแรงการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน แบบสอบถามได้ส่งไปยังอาจารย์พลศึกษา จำนวน 75 คน นักศึกษาจำนวน 560 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจากอาจารย์พลศึกษา 71 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.66 และได้รับคืนจากนักศึกษา จำนวน 532 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.00 ข้อมูลในการวิจัยได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและทดสอบค่าที

ไพบุลย์ มุลพงษ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการสอนของครูพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อค้นคว้าหาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับประสิทธิผลการสอนของครูพลศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นดังกล่าวระหว่างนักศึกษาชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา มหาสารคาม อุดรธานี ศรีสะเกษ และชัยภูมิ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการสอนของครูพลศึกษาระหว่างกลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นดังกล่าวส่วนใหญ่บ่งชี้ในแง่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชาย 3.94 และของกลุ่มตัวอย่างหญิง 3.97

ย ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2533 : 108) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 3 โปรแกรม วัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน คือ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และ ทักษะที่ดี เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและเสริมสร้างคุณธรรม กิจกรรมที่จัดสอน คือ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และแบดมินตัน ปัญหาที่พบ คือ ขาดสถานที่งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดตำรา เอกสาร คู่มือครู และอุปกรณ์ ครูพลศึกษาไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ขาดกรณีทดสอบเกี่ยวกับการสอน และขาดความร่วมมือจากครูอื่น

✓ กรมพลศึกษา (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2 , 3 , 4 , 5 และกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

ศึกษาถึงสภาพการเรียนการสอน ปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากทำหน้าที่สอนแล้วต้องทำหน้าที่ครูประจำชั้นด้วย และเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โรงเรียนส่วนใหญ่มีพื้นที่ 1 - 50 ไร่ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครเฉลี่ยโรงเรียนละ 18 ไร่ ปัญหาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่สอนและงบประมาณ รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านบุคลากร (ครูผู้สอน) คือ ครูไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับความยากจนของนักเรียน ปัญหาการวัดและประเมินผล ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน มีความเป็นกันเองกับนักเรียนสอนรู้เรื่อง สาระดี มีความสามารถในการเล่นและตัดสนีกกีฬา แต่ชอบล่าเอียงในการวัดผล อุปกรณ์กีฬามีน้อย ชุดพลศึกษามีราคาแพง และเห็นด้วยกับประโยชน์ที่พึงได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา

จิรินทร์ นพรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับขบวนการสอนพลศึกษาที่มีผลต่อการส่งเสริมความมีคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าขบวนการสอนที่ครูพลศึกษาใช้มากที่สุดอันดับ 1-6 ได้แก่ ให้นักเรียนเข้าแถวก่อนเรียน จัดเวรเบ็ก อุปกรณ์ ยกย่องผู้ปฏิบัติตามกฎกติกาให้นักเรียนปรบมือ 3 ครั้งก่อนเลิกแถวหลังเลิกเรียน ให้ปฏิบัติตามกฎกติกาและชมเชยผู้ที่ตั้งใจฝึก จะส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมด้านต่างๆคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชายและหญิงมีจริยธรรมด้านเมตตากรุณาในระดับ 4 , 5 และ 6 คือ มีลักษณะความเมตตากรุณา เสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่น สงสารผู้อื่นคิดช่วยให้พ้นทุกข์ มีระดับจริยธรรมการสังวร ในระดับ 4 , 5 และ 6 คือ มีลักษณะของการสำรวม รู้จักยับยั้งควบคุมอารมณ์ มีระดับจริยธรรมด้านสัจจะในระดับ 4 , 5 และ 6 คือ การปฏิบัติที่ตรงกับความเป็นจริง มีความซื่อตรง ไม่ล่าเอียง มีความซื่อตรงเป็นผู้มีเหตุผล มีระดับจริยธรรมด้านสติสัมปชัญญะในระดับ 5 , 6 คือ รู้จักกระทำในสิ่งที่ควรกระทำ ไม่ประมาท มีระเบียบวินัย และมีความพร้อม มีระดับจริยธรรมด้านสัมาอาชีวะในระดับ 4 , 5 และ 6 มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลาและมีความอดสาหะ

ชลิต เขียวพุ่มพวง (2537 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ปรับปรุง พ.ศ.2533) ในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผล

ของครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ขนาดของโรงเรียน และกลุ่มโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 383 เป็นครูเพศชาย จำนวน 257 คน เป็นครูเพศหญิง จำนวน 126 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น เพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย

2. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่นที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการ ด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆภายในโรงเรียน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนมีอยู่ในระดับน้อย

3. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท มีปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย

4. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่นที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆภายในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย

5. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก

6. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆภายในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ

7. ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่นในกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยพบว่าครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่ม 5 มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่ม 4

~~ว~~วีระ วิเศษสมิต (2538 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษา ตามตัวแปร เพศ และระดับชั้นเรียน ประชากร ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นโรงเรียนประเภทสหศึกษา ตัวอย่างโรงเรียน 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 1,162 คน เป็นนักเรียนชาย 558 คน นักเรียนหญิง 604 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และหาความสัมพันธ์โดยวิธีของ ไค สแควร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้คือ

1. ตั้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
3. ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
4. จัดกระทำข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารจำนวน 56 คน
ครูพลศึกษาจำนวน 34 คน จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด 12 แห่งดังนี้ คือ

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
3. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
4. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
5. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
6. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
7. วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์
8. วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
9. วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
10. วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
11. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี
12. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งชายและหญิงจำนวน 250 คน ดังนี้

1. จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 5 แห่ง ดังนี้ คือ
 - 1.1 วิทยาลัยนาฏศิลป์

- 1.2 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
- 1.3 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
- 1.4 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
- 1.5 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
2. เป็นนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ รวมแห่งละ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้ใช้แบบสอบถามปัญหา การสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามดังนี้คือ

1. แบบตรวจคำตอบแบบปลายปิด
2. แบบปลายเปิด
3. แบบมาตราส่วนประเมินค่า

แบบสอบถามนักเรียน ครู และผู้บริหาร วิทยาลัยนาฏศิลป์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและข้อมูลส่วนตัว ในด้านสถานศึกษาที่ทำการสอน เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน อายุ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบ่งออกเป็นด้านต่างๆดังนี้ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน การสอนและหลักสูตร
2. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารกับการบริหารพลศึกษา
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครู ผู้บริหาร และนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาความเป็นมาของหลักสูตรการเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จากเอกสารต่างๆ และศึกษางานวิจัยวิทยานิพนธ์ เอกสารบทความต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตร

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมเนื้อหา เกี่ยวกับ การใช้หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของหลักสูตรที่ใช้ อยู่ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์
4. นำไปปรึกษากับประธาน และกรรมการควบคุมเพื่อขอคำแนะนำ
5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

รองศาสตราจารย์เทเวศน์ พิริยะพจน์ท์

รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา

นายเอนก นิคมภักดิ์

นางจิราพร รัตนวราหะ

(รายละเอียดอยู่ในหน้าภาคผนวก)

พิจารณาหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา α
7. จากนั้นนำแบบสอบถาม ไปให้ประธานกรรมการ และ กรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถามและจึงนำแบบสอบถามไปใช้ กับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเชิญ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. ทำหนังสือขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อส่งไปยังวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ
3. ชี้แจงรายละเอียดกับผู้ช่วยที่เก็บข้อมูล
4. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งทางไปรษณีย์ และคอยรับกลับโดยทางไปรษณีย์ จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ รวม 12 แห่ง
5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลาระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความถูกต้อง ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบ
ของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ดังนี้

1. ปัญหาด้านครูผู้สอน การสอนและหลักสูตร
2. ปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์
4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้บริหารวิทยาลัย

ตาราง 1 แสดงเพศของผู้บริหารวิทยาลัยทั้งหมด

ลำดับที่	เพศ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1	เพศชาย	35	62.5
2	เพศหญิง	21	37.5
	รวม	56	100

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 62.5 เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 37.5

ตาราง 2 แสดงอายุผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด

ลำดับที่	อายุ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	30 - 35	4	7.14
2.	36 - 40	6	10.71
3.	41 - 45	18	32.17
4.	46 - 50	12	21.42
5.	51 - 55	11	19.64
6.	56 - 60	5	8.92
	รวม	56	100

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้บริหารมีอายุ ตั้งแต่ 30 - 60 ปี ในจำนวนนี้ผู้บริหารจะมีอายุ ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 41 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.17

ตาราง 3 แสดงวุฒิทางการศึกษาของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด

ลำดับที่	วุฒิทางการศึกษา	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.58
2.	ปริญญาตรี	44	78.57
3.	สูงกว่าปริญญาตรี	10	17.85
	รวม	56	100

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้บริหารที่จบวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 3.58 ส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.57 ระดับสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 17.85

ตาราง 4 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมด

ลำดับที่	ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	1 - 5 ปี	1	1.78
2.	6 - 10 ปี	1	1.78
3.	11 - 15 ปี	10	17.85
4.	16 - 20 ปี	13	23.21
5.	มากกว่า 20 ปี	31	55.38
	รวม	56	100

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.38 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.78 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.78 มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.85 มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.21

2. อาจารย์พลศึกษา

ตาราง 5 แสดงจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาตามวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่าง ๆ

ลำดับที่	วิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	วิทยาลัยนาฏศิลป์	4	11.80
2.	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	3	8.82
3.	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	2	5.88
4.	วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	3	8.82
5.	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	3	8.82
6.	วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	2	5.88
7.	วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	3	8.82
8.	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	3	8.82
9.	วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	3	8.82
10.	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	3	8.82
11.	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	2	5.88
12.	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	3	8.82
	รวม	34	100

จากตาราง 5 จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.80 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี มีแห่งละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีแห่งละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

ตาราง 6 แสดงเพศของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด

ลำดับที่	เพศ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	เพศชาย	25	73.5
2.	เพศหญิง	9	26.5
	รวม	34	100

จากตาราง 6 แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 73.5 เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 26.5

ตาราง 7 แสดงอายุของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมด

ลำดับที่	อายุ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	25 - 30	13	38.23
2.	31 - 35	5	14.70
3.	36 - 40	10	29.41
4.	41 - 45	3	8.84
5.	46 - 50	2	5.88
6.	51 - 55	1	2.94
	รวม	34	100

จากตาราง 7 แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีอายุตั้งแต่ 25 - 55 ปี และโดยเฉลี่ยจำนวนอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมีอายุอยู่ระหว่าง 25 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.23

ตาราง 8 แสดงวุฒิทางการศึกษาของครูพลศึกษาทั้งหมด

ลำดับที่	วุฒิการศึกษา	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	5.88
2.	ปริญญาตรี	31	91.18
3.	สูงกว่าปริญญาตรี	1	2.94
	รวม	34	100

จากตาราง 8 แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 91.18 ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.88 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.94

ตาราง 9 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์พลศึกษาทั้งหมด

ลำดับที่	จำนวนปี	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	1 - 5	9	26.47
2.	6 - 10	7	20.58
3.	11 - 15	11	32.35
4.	16 - 20	4	11.76
5.	มากกว่า 20 ปี	3	8.84
	รวม	34	100

จากตาราง 9 แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.35 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.47 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.58 มีประสบการณ์ในการทำงาน 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.76 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.84

3. นักเรียนนาฏศิลป์

ตาราง 10 แสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตามวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่าง ๆ

ลำดับที่	วิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	วิทยาลัยนาฏศิลป์ (กรุงเทพ)	50	21.55
2.	วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	41	17.67
3.	วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	50	21.55
4.	วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	41	17.67
5.	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	50	21.55
	รวม	232	100

จากตาราง 10 นักเรียนนาฏศิลป์จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ตอบแบบสอบถามมาคิดเป็นร้อยละ 21.55 ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่ และวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชตอบแบบสอบถามมาคิดเป็นร้อยละ 17.67

ตาราง 11 แสดงเพศของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่	เพศ	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	เพศชาย	37	15.9
2.	เพศหญิง	195	84.1
	รวม	232	100

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น หญิง คิดเป็นร้อยละ 84.1 เป็นชายร้อยละ 15.9

ตาราง 12 แสดงจำนวนนักเรียนนาฏศิลป์แต่ละระดับชั้นที่ตอบแบบสอบถามของนักเรียนทั้งหมด

ลำดับที่	ระดับชั้น	จำนวนคน	คิดเป็นร้อยละ
1.	ระดับชั้นต้นปีที่ 1	-	-
2.	ระดับชั้นต้นปีที่ 2	15	6.48
3.	ระดับชั้นต้นปีที่ 3	50	21.55
4.	ระดับชั้นกลางปีที่ 1	5	2.15
5.	ระดับชั้นกลางปีที่ 2	61	26.29
6.	ระดับชั้นกลางปีที่ 3	101	43.53
	รวม	232	100

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนนาฏศิลป์ในแต่ละระดับชั้น ตอบแบบสอบถามมาไม่เท่ากัน ระดับชั้นที่ตอบแบบถามมากที่สุดคือ ระดับชั้นกลางปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 43.53 ระดับชั้นต้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 6.48 ระดับชั้นต้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 21.55 ระดับชั้นกลางปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 2.15 ระดับชั้นกลางปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 26.29

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร มี 4 ด้าน ดังนี้ คือ

1. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนการสอนและหลักสูตร
2. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
3. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์
4. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ตาราง 13 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนการสอนและหลักสูตรของผู้บริหารคิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	ความเหมาะสมของครู พล ศี ก ษ า กั บ จำนวนนักเรียน	8	14.28	23	41.08	21	37.50	4	7.14
2.	ความรับผิดชอบต่องานที่เป็นหน้าที่และต่องานอื่นที่ได้รับมอบหมาย	4	7.14	24	42.87	25	44.64	3	5.35
3.	การมีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจอันดีของครูพลศึกษากับผู้บริหารและครูทั่วไป	3	5.35	21	37.50	28	50.01	4	7.14
4.	การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา	5	8.92	29	51.80	20	35.71	2	3.57
5.	ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	9	16.07	19	33.94	27	48.21	1	1.78

ตาราง 13 (ต่อ)

6.	ปัญหาเรื่องครู พลศึกษาไม่ค่อย รับผิดชอบในการ สอนวิชาพลศึกษา	6	10.71	13	23.23	33	58.92	4	7.14
7.	บุคลิกภาพของครู พลศึกษาไม่เหมาะสม	4	7.14	23	41.08	22	39.28	7	12.50
8.	มนุษย์สัมพันธ์ของครู พลศึกษาที่มีต่อ นักเรียนยังไม่ดี	2	3.57	8	14.28	36	64.30	10	17.85
9.	ครูพลศึกษาขาดการ เตรียมการสอน	6	10.71	22	39.28	26	46.44	2	3.57
10.	โอกาสที่จะได้รับการ ส่งเสริมความรู้เพื่อ สมรรถภาพในการ สอน	6	10.71	12	21.45	33	58.92	5	8.92
11.	ความตั้งใจและทุ่มเท ในการสอนนักเรียน ของครูพลศึกษา	1	1.78	21	37.50	30	53.57	4	7.14
12.	การตรงต่อเวลาใน การสอนของครู พลศึกษา	1	1.78	25	44.64	26	46.42	4	7.14
13.	ความเข้าใจต่อจุดมุ่ง หมายและวัตถุประสงค์ ของการสอน วิชาพลศึกษาอย่างแท้ จริงของครูพลศึกษา	-	-	24	42.87	30	53.57	2	3.57
14.	ความเข้าใจของครู พลศึกษาในวิธีการ สอนและขั้นของการ ดำเนินการสอนของ ครูพลศึกษา	-	-	22	39.28	32	57.15	2	3.57

ตาราง 13(ต่อ)

15.	การจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับความ สนใจและความ ต้องการของนักเรียน	1	1.78	19	33.94	33	58.92	3	5.35
16.	ตำราและเอกสารทาง ด้านพลศึกษาให้ นักเรียนค้นคว้า	3	5.35	17	30.37	30	53.57	6	10.71
17.	ความเข้าใจใน ระเบียบวิธีการวัดผล และประเมินผลของ การเรียนการสอนวิชา พลศึกษาของครู พลศึกษา	-	-	25	44.64	29	51.79	2	3.57

จากตาราง 13 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของผู้บริหารเกี่ยวกับ
เรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนมีปัญหาอยู่ที่ระดับมาก ร้อยละ 41.08
ความรับผิดชอบต่องานที่เป็นหน้าที่และต่องานอื่นที่ได้รับมอบหมาย มีปัญหาน้อย ร้อยละ 44.64
การมีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจอันดีของครูพลศึกษากับผู้บริหารและครูทั่วไปมี
ปัญหาน้อย ร้อยละ 50.01 การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของครูพลศึกษา มีปัญหามาก
ร้อยละ 51.80 ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนมีปัญหาน้อย
ร้อยละ 48.21 บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสมมีปัญหามาก ร้อยละ 41.08 มนุษย์สัมพันธ์
ของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียนยังไม่มีปัญหาน้อย ร้อยละ 64.30 ครูพลศึกษาขาดการเตรียมการ
สอนมีปัญหาน้อย ร้อยละ 46.44 โอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมความรู้เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการ
สอนมีปัญหาน้อย ร้อยละ 58.92 ความตั้งใจและทุ่มเทในการสอนนักเรียนของครูพลศึกษา มี
ปัญหาน้อย ร้อยละ 53.57 การตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา มีปัญหาน้อย ร้อยละ
46.42 ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพล
ศึกษา มีปัญหาน้อย ร้อยละ 53.57 ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการ
ดำเนินการสอนของครูพลศึกษา มีปัญหาน้อย ร้อยละ 57.15 การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความ
สนใจและความต้องการของนักเรียนมีปัญหาน้อย ร้อยละ 58.92 ตำราและเอกสารทางด้านพล

ศึกษาให้นักเรียนค้นคว้า มีปัญหาน้อย ร้อยละ 53.57 ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษา มีปัญหาน้อย ร้อยละ 51.80

ทั้งนี้ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในเรื่องเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับที่มีปัญหามาก คือ ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสมในระดับที่มีปัญหาน้อย คือ ความรับผิดชอบต่องานที่เป็นหน้าที่และต่องานอื่นที่ได้รับมอบหมาย การมีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจอันดีของครูพลศึกษากับผู้บริหารและครูทั่วไป ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ปัญหาเรื่องครูพลศึกษาไม่ค่อยรับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษา มนุษย์สัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียนยังไม่ดี ครูพลศึกษาขาดการเตรียมการสอน โอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมความรู้เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการสอน ความตั้งใจและทุ่มเทในการสอนนักเรียนของครูพลศึกษา การตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน ตำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักเรียนค้นคว้า ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษา

ตาราง 14 เป็นความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ ของผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	อุปกรณ์ในการเรียน วิชาพลศึกษา กับ จำนวนนักเรียน	6	10.71	25	44.64	24	42.87	1	1.78
2.	สภาพความเหมาะสม ของอุปกรณ์ในการ เรียนวิชาพลศึกษา	2	3.57	30	53.57	23	41.08	1	1.78
3.	ความปลอดภัยและ การมีสุขลักษณะของ สถานที่เรียนพลศึกษา	3	5.35	27	48.21	24	42.87	2	3.57
4.	ความปลอดภัยและ การมีสุขลักษณะของ สถานที่เรียนพลศึกษา	4	7.14	28	50.01	19	33.94	5	8.92
5.	การ จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อ อุปกรณ์ทางพลศึกษา	8	14.28	20	35.71	22	39.28	6	10.71
6.	อุปกรณ์ ทางด้าน โสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ ฯลฯ มีเพียงพอ	7	12.50	19	33.94	22	39.28	8	14.28
7.	อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการ เรียนการสอน พลศึกษา เช่น เครื่อง ชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วน สูง	-	-	21	37.50	31	55.35	4	7.14

ตาราง 14 (ต่อ)

8.	ความสะดวกในการ เบิกจ่ายและเก็บ อุปกรณ์ในการเรียน การสอน	3	5.35	20	35.71	31	55.35	2	3.57
9.	ความเหมาะสมและ ขนาดของบริเวณ สนามของวิทยาลัย	9	16.07	20	35.71	24	42.87	3	5.35
10.	การจัดให้มีห้อง พยาบาลสำหรับ นักเรียนที่เจ็บป่วย	5	8.92	21	37.50	27	48.21	3	5.35
11.	สถานที่สำหรับดื่ม น้ำสะอาดมีเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน	8	14.28	12	21.45	31	55.35	5	8.92
12.	จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ	5	8.92	31	55.35	15	26.78	5	8.92
13.	สถานที่จัดกิจกรรม การเรียนในร่มมีน้อย กว่าจำนวนนักเรียน	9	16.07	20	35.71	22	39.28	5	8.92
14.	สถานที่จัดกิจกรรม การเรียนกลางแจ้งมี น้อยกว่าจำนวน นักเรียน	12	21.45	18	32.14	24	42.87	2	3.57
15.	ขาดเครื่องมือทดสอบ สมรรถภาพทางกาย	24	42.87	23	41.08	7	12.50	2	3.57
16.	ไม่มีห้องสหนาการ ในวิทยาลัย	17	30.37	24	42.87	9	16.07	6	10.71

ตาราง 14 (ต่อ)

17.	ขาดการควบคุมดูแล และรักษาอุปกรณ์	8	14.28	22	39.28	20	35.71	6	10.71
18.	ไม่มีสถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายและ อาบ น้ำของครูและ นักเรียน	23	41.08	14	25.00	12	21.45	7	12.50

จากตาราง 14 ความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ของผู้บริหาร เกี่ยวกับ
ปัญหาเรื่องการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ มีดังนี้

ปัญหาอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา กับจำนวนนักเรียนมีปัญหาอยู่ระดับมาก คิด
เป็นร้อยละ 44.64 สภาพความเหมาะสม ของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับ
มาก คิดเป็นร้อยละ 53.57 ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับ
มาก คิดเป็นร้อยละ 48.21 ความปลอดภัยและการมีสุขลักษณะของสถานที่เรียนพลศึกษามี
ปัญหาอยู่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.01 การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา
มีปัญหาอยู่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.28 อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึก
เสียง เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ ฯลฯ มีเพียงพอ มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อย
ละ 39.28 อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง มี
ปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.35 ความสะดวกในการเบิกจ่ายและเก็บอุปกรณ์ในการ
เรียนการสอน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.35 ความเหมาะสมและขนาดของบริเวณ
สนามของวิทยาลัย มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.87 การจัดให้มีห้องพยาบาลสำหรับ
นักเรียนที่เจ็บป่วย มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.21 สถานที่สำหรับคิมน้ำสะอาดมี
เพียงพอกับจำนวนนักเรียนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.35 จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น
ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.35
สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนในร่มมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ
39.28 สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนกลางแจ้งมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิด
เป็นร้อยละ 42.87 ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 42.87 ไม่มีห้องสันทนาการในวิทยาลัยมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.87 ขาด
การควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.28 ไม่มีสถานที่

เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน มีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.08

ทั้งนี้ผู้บริหารฯเห็นว่าปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ในระดับที่มีปัญหามากที่สุดคือ ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย , ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน มีปัญหามาก คือ อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน , สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา , ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา , ความปลอดภัยและการมีสุขลักษณะของสถานที่เรียนพลศึกษา , จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ , ไม่มีห้องสันทนาการในวิทยาลัย , ขาดการควบคุมและดูแลรักษาอุปกรณ์และที่มีปัญหาน้อย คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา , อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ ฯลฯ มีเพียงพอ , อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง , ความสะดวกในการเบิกจ่ายและเก็บอุปกรณ์ในการเรียนการสอน , ความเหมาะสมและขนาดของบริเวณสนามของวิทยาลัย , การจัดให้มีห้องพยาบาลสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วย , สถานที่สำหรับดื่มน้ำสะอาดมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน , สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนในร่มมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน , สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนกลางแจ้งมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน

ตาราง 15 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผู้บริหรและการบริหารพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์
ของผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	การให้การสนับสนุน และส่งเสริมการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา ของผู้บริหาร	3	5.35	21	37.50	29	51.80	3	5.35
2.	การมอบหมายงาน พิเศษให้ครูพลศึกษา นำไปปฏิบัติ	-	-	19	33.94	33	58.92	4	7.14
3.	การให้การสนับสนุน การจัดกิจกรรมทาง ด้านพลศึกษา	-	-	19	33.94	35	62.50	2	3.57
4.	การให้คำแนะนำช่วย เหลือแก้ไขปัญหาใน การสอนพลศึกษา	1	1.78	20	35.71	32	57.14	3	5.35
5.	การให้คำแนะนำช่วย เหลือในการปรับปรุง คุณภาพการเรียนการ สอนพลศึกษาของ ผู้บริหาร	3	5.35	21	37.50	30	53.57	2	3.57
6.	งบประมาณสำหรับค่า วัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิด ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ	14	25.00	27	48.21	13	23.23	2	3.57
7.	บริเวณสถานที่ภายใน วิทยาลัยคับแคบไม่ สามารถที่จะขยายได้ อีก	15	26.78	12	21.45	20	35.71	9	16.07

ตาราง 15 (ต่อ)

8.	ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรม พลศึกษาในวิทยาลัย	10	17.85	27	48.21	16	28.57	3	5.35
9.	มีตำแหน่งครูผู้สอน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียน	14	25.00	20	35.71	17	30.37	5	8.92
10.	ครูพลศึกษาไม่จัดการ แข่งขันกีฬาภายใน เพื่อส่งเสริมวิชา ที่สอน	4	7.14	12	21.45	24	42.87	16	28.57
11.	ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงาน กับครูในสาขาวิชาอื่น ได้	5	8.92	7	12.50	35	62.50	9	16.07
12.	ครูพลศึกษาขาด ระเบียบวินัย ไม่เอาใจ ใส่ต่อนักเรียนที่สอน	4	7.14	9	16.07	32	57.15	11	19.64
13.	ครูพลศึกษานำชั่วโมง พลศึกษาไปให้วิชา อื่นสอนแทน	2	3.57	5	8.92	32	57.15	11	19.64
14.	ครูพลศึกษาสอนไม่ เต็มเวลาตามชั่วโมงที่ กำหนดให้สอน	3	5.35	11	19.64	36	64.28	6	10.71
15.	ครูพลศึกษาไม่ร่วม กิจกรรมกับครูสาขา วิชาอื่นในวิทยาลัย	3	5.35	6	10.71	34	60.71	13	23.23
16.	ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ ไม่เหมาะสมในการ สอน เช่น (ใช้คำว่า มึง กู หรือ คำหยาบ อื่น ๆ)	4	7.14	19	33.94	19	33.94	14	25.00

ตาราง 15 (ต่อ)

17.	ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น ตะหรี่ อดบ่นนักเรียน เป็นต้น	2	3.57	15	26.78	18	32.14	21	37.50
-----	--	---	------	----	-------	----	-------	----	-------

จากตาราง 15 ความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ในวิทยาลัยของผู้บริหาร ตามหัวข้อปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังนี้

การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของผู้บริหารมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 51.80 การมอบหมายงานพิเศษให้ครูพลศึกษานำไปปฏิบัติมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.92 การให้การสนับสนุนและการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.50 การให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ปัญหาในการสอนพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.14 การให้คำแนะนำช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนพลศึกษาของผู้บริหารมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.57 งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.21 บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีกมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.71 ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.21 มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.71 ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่สอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.87 ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ครูพลศึกษาขาดระเบียบวินัยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่สอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.15 ครูพลศึกษานำชั่วโมงพลศึกษาไปให้วิชาอื่นสอนแทนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 57.15 ครูพลศึกษาสอนไม่เต็มเวลาตามชั่วโมงที่กำหนดให้สอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 64.28 ครูพลศึกษาไม่ร่วมกิจกรรมกับครูสาขาวิชาอื่นในวิทยาลัยมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 60.71 ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น ใช้คำว่า มึง กู หรือคำหยาบอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมากและน้อยเท่ากันคือคิดเป็นร้อยละ 33.94 ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น ตะหรี่ อดบ่นนักเรียน เป็นต้นมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50

ทั้งนี้ผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย ในระดับที่มีปัญหามากที่สุดโดยเฉลี่ยไม่มี ในระดับมากคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ , ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย , มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน , ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น ใช้คำว่า ภู มิ่ง หรือคำหยาบอื่น ๆ ในระดับที่มีปัญหาน้อยคือ การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของผู้บริหาร , การมอบหมายงานพิเศษให้ครูพลศึกษานำไปปฏิบัติ , การให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษา , การให้คำแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาในการสอนพลศึกษา , การให้คำแนะนำช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนพลศึกษาของผู้บริหาร , บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก , ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่สอน , ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้ , ครูพลศึกษาขาดระเบียบวินัยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่สอน , ครูพลศึกษานำชั่วโมงพลศึกษาไปให้วิชาอื่นสอนแทน , ครูพลศึกษาสอนไม่เต็มเวลาตามชั่วโมงที่กำหนดให้สอน , ครูพลศึกษาไม่ร่วมกิจกรรมกับครูสาขาวิชาอื่นในโรงเรียน , และในระดับปัญหาที่มีน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น ตะ หรือตบนักเรียน เป็นต้น

ตาราง 16 เป็นความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับ การวัดและการประเมินผลผลศึกษาของผู้บริหาร
คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	ทดสอบความรู้ความ สามารถของนักเรียน เป็นระยะ ๆ ทั้งใน ระหว่างเรียนและหลัง จากการเรียนผ่านไป แล้ว	2	3.57	18	32.14	30	53.57	6	10.71
2.	ตรวจและแจ้งผลการ สอบตรงเวลาที่ วิทยาลัยกำหนด	3	5.35	18	32.14	30	53.57	5	8.92
3.	มีเกณฑ์การวัดผลด้าน ทักษะบุคลิกธรรมเหมาะ สมกับเพศและวัยของ นักเรียน	4	7.14	24	42.87	25	44.64	3	5.35
4.	มีเหตุผลและพร้อมที่ จะชี้แจงกรณีนักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับการ วัดและประเมินผล	3	5.35	28	50.01	22	39.28	3	5.35
5.	ขาดความเข้าใจใน ระเบียบวิธีการวัดผล และการประเมินผล การเรียนการสอนวิชา พลศึกษา	2	3.57	14	25.00	35	62.50	5	8.92
6.	การวัดและประเมิน ผลให้ครอบคลุมทุก จุดประสงค์	-	-	23	41.08	31	55.35	2	3.57
7.	การนำความรู้ทางสถิติ มาใช้ในการวัดและ ประเมินผลนักเรียน	1	1.78	24	42.87	28	50.01	3	5.35

ตาราง 16 (ต่อ)

8.	การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	1	1.78	30	53.57	20	35.71	5	8.92
9.	การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน	4	7.14	23	41.08	25	44.64	4	7.14
10.	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม	-	-	21	37.50	33	58.92	2	3.57
11.	การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน	1	1.78	28	50.00	21	37.50	6	10.71
12.	การเลือกวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1.78	23	41.08	30	53.57	2	3.57
13.	อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน	-	-	14	25.00	34	60.71	8	14.28

จากตาราง 16 ความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ของผู้บริหาร ในเรื่องของปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังนี้

ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้วมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.57 ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงตาม

เวลาที่วิทยาลัยกำหนดมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.57 มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.64 มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.01 ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.50 การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.35 การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.01 การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่องมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.57 การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.64 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.92 การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00 การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.57 อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 60.71

ทั้งนี้ผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาการสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในเรื่อง เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ในระดับที่มีปัญหามากคือ มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล , การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง , การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน ในระดับที่มีปัญหาน้อยคือ ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว , ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงตามเวลาที่วิทยาลัยกำหนด,มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน,ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา,การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์,การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน,การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน,การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการ โดยส่วนรวม,การเลือกวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ , อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในการตอบแบบสอบถามของครูพลศึกษา
มี 4 ด้านดังนี้ คือ

1. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอน การสอน และหลักสูตรวิชาพลศึกษา
2. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
3. เป็นความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย
4. เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลพลศึกษา

ตาราง 17 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอน การสอนและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ของครู
พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	ช่วงเวลาที่จัดให้ เรียนพลศึกษา เหมาะสม	-	-	18	52.94	15	44.11	1	2.94
2.	ขาดขวัญและกำลังใจ ในการทำงาน	11	32.35	12	35.29	10	29.41	1	2.94
3.	จำนวนชั่วโมงที่ได้ รับมอบหมายให้ทำ การสอนมากเกินไป	-	-	11	32.35	19	55.88	4	11.76
4.	ขาดความร่วมมือกับ ครูสาขาวิชาอื่นใน การจัดกิจกรรม พลศึกษาใน โรงเรียน	6	17.64	13	38.23	11	32.35	4	11.76
5.	กิจกรรมพลศึกษาที่ จัดไม่ตรงกับความต้องการและ ความสนใจของนักเรียน	5	14.70	7	20.58	17	50.00	5	14.70
6.	ขาดแนวคิดและวิธี สอนใหม่ ๆ มาใช้ ในการเรียนการสอน	6	17.64	13	38.23	14	41.17	1	2.94

ตาราง 17 (ต่อ)

7.	ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา	7	20.58	6	17.64	17	50.00	4	11.76
8.	การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด	3	8.82	15	44.11	15	44.11	1	2.94
9.	ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา	1	2.94	19	55.88	12	35.29	2	5.88
10.	การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม	3	8.82	15	44.11	15	44.11	1	2.94
11.	การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอน	2	5.88	16	47.05	14	41.17	2	5.88
12.	หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย	6	17.64	14	41.17	11	32.35	3	8.82
13	ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน	1	2.94	17	50.00	11	32.35	2	5.88

ตาราง 17 (ต่อ)

14	การนำหลักสูตร นาฏศิลป์ของปี ปัจจุบันมาใช้ในการ เรียนวิชาพลศึกษา	5	14.70	16	47.05	11	32.35	2	5.88
15.	การสอนโดยยึดจุด มุ่งหมายของหลัก สูตรและบทเรียน เป็นหลัก	4	11.76	13	38.23	14	41.17	3	8.82
16.	เอาใจใส่และคำนึง ถึงความปลอดภัย ในขณะฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนอย่าง ใกล้ชิด	8	23.52	10	29.41	14	41.17	2	5.88
17.	ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอน	6	17.64	12	35.29	13	38.23	3	8.82
18.	มีความต้องการที่จะ เข้ารับการฝึกอบรม เพิ่มเติมความรู้	12	35.29	17	50.00	4	11.76	1	2.94
19.	นักเรียนเปลี่ยนชุด พลศึกษาซ้ำทำให้มี เวลาการเรียนไม่ เพียงพอ	4	11.76	9	26.47	17	50.00	4	11.76
20.	นักเรียนชายและ หญิงมีความอายใน การฝึกกิจกรรมบาง ประเภท เช่น กิจ- กรรม เข้าจังหวะซึ่ง ต้องมีการจับมือกัน	-	-	8	23.52	17	50.00	9	26.47

จากตาราง 17 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอน การสอนและหลักสูตรวิชา
พลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในหัวข้อเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาใน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละดังต่อไปนี้

ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสมมีปัญหายอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ
52.94 ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 35.29 จำนวนชั่วโมงที่ได้รับ
มอบหมายให้ทำการสอนมากเกินไปมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.88 ขาดความร่วมมือ
กับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ
38.23 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนมีปัญหาในระดับ
น้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00 ขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนมีปัญหาใน
ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.17 ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชา
พลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00 การสอนวิชา
พลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดมีปัญหาในระดับน้อยและมากเท่ากันคิดเป็น
ร้อยละ 44.11 ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของ
ครูพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.88 การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่าง
เหมาะสมมีปัญหในระดับน้อยและมากเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.11 การจัดชั่วโมงการเรียนการ
สอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.05 หนังสือประกอบการ
สอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัยมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.17 ความเหมาะสม
ของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00 การนำหลักสูตร
นาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.05
สอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลักมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ
41.17 เอาใจใส่และคำนึงถึงความปลอดภัยในขณะที่ฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างใกล้ชิดมีปัญหาใน
ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.17 ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนมีปัญหาในระดับน้อย คิด
เป็นร้อยละ 38.23 มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้มีปัญหาในระดับมาก คิด
เป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนเปลี่ยนชุดพลศึกษาซ้ำทำให้มีเวลาเรียนไม่เพียงพอมีปัญหาในระดับน้อย
คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรมบางประเภท เช่น
กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งต้องมีการจับมือกัน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00

ทั้งนี้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในเรื่อง
เกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอน การสอนและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์มีดังนี้

ในระดับที่มีปัญหามาก คือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสม , ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน , ขาดความร่วมมือกับครูสาขาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน , การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด , ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา , การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม , การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอน , หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัยฯ , ความเหมาะสมของของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน , การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา , มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ มีปัญหาในระดับน้อยมีดังนี้ คือ จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนมากเกินไป , กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน , ขาดแนวความคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน , ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา , การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด , การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม , สอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก , เอาใจใส่และคำนึงถึงความปลอดภัยในขณะที่ฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด , ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน , นักเรียนเปลี่ยนชุดพลศึกษาช้าทำให้เวลาเรียนไม่เพียงพอ , นักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรมบางประเภท เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะซึ่งต้องมีการจับมือกัน

ตาราง 18 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสถานที่และอุปกรณ์ของครูผู้สอนพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ	15	44.11	13	38.23	5	14.70	1	2.94
2.	สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน	20	58.82	9	26.47	3	8.82	2	5.88
3.	ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน	10	29.41	15	44.11	6	17.64	3	8.82
4.	มีความลำบากในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของวิทยาลัยมาใช้	9	26.47	10	29.41	13	38.23	2	5.88
5.	ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย	21	61.76	7	20.58	4	11.76	2	5.88
6.	ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	7	20.58	13	38.23	11	32.35	3	8.82
7.	อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬา มีคุณภาพและมีความปลอดภัยแก่นักเรียน	6	17.64	15	44.11	11	32.35	2	5.88
8.	จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล วอลเลย์บอล มีไม่เพียงพอ	13	38.23	14	41.17	5	14.70	2	5.88

ตาราง 18 (ต่อ)

9.	จำนวนอุปกรณ์ทาง ด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ	9	26.47	14	41.17	7	20.58	4	11.76
10.	ขาดเครื่องมือ ทดสอบสมรรถภาพ ทางร่างกาย	20	58.82	8	23.52	2	5.88	4	11.76
11.	ไม่มีสถานที่เก็บ อุปกรณ์การสอน	7	20.58	16	47.05	6	17.64	5	14.70
12.	ไม่มี ห้องปฐม พยาบาลในวิทยาลัย	1	2.94	5	14.70	12	35.29	16	47.05
13.	ไม่มีสถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกายและ อาบน้ำของครูและ นักเรียน	17	50.00	7	20.58	6	17.64	4	11.76
14.	อุปกรณ์ที่ส่งเสริม การเรียนรู้ผลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง ฯลฯ มี เพียงพอ	6	17.64	12	35.29	13	38.23	3	8.82
15.	ความเหมาะสมของ ขนาดและบริเวณ สนามของวิทยาลัย	7	20.58	11	32.35	14	41.17	2	5.88
16.	ภาวะด้านสุข ลักษณะและความ ปลอดภัยของ สถานที่เรียน ผลศึกษา	3	8.82	10	29.41	18	52.94	3	8.82

ตาราง 18 (ต่อ)

17.	ความเป็นเอกเทศ ของสถานที่สอนซึ่ง ปราศจากสิ่งรบกวน ต่าง ๆ	8	23.52	13	38.23	9	26.47	4	11.76
18.	การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อ อุปกรณ์ทาง พลศึกษา	7	20.58	11	32.35	12	35.29	4	11.76

แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.11 สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอนมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.82 ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.11 มีความลำบากในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของวิทยาลัยมาใช้มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.23 ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัยมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.76 ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.23 อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬาที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยแก่นักเรียน มีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.11 จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.17 จำนวนอุปกรณ์ทางด้านสัตตภัณฑ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ มีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.17 ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.82 ไม่มีสถานที่ที่จะเก็บอุปกรณ์การสอนมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.05 ไม่มีห้องพยาบาลในวิทยาลัยมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.05 ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียนมีปัญหาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง เครื่องทดสอบสายตา ฯลฯ มีเพียงพอมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.23 ความเหมาะสมของขนาดและบริเวณสนามของวิทยาลัยมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.17 ภาวะด้านสุขลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เรียนพลศึกษามีปัญหาใน

ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 52.94 ความเป็นเอกเทศของสถานที่สอนซึ่งปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.23 การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.29

ทั้งนี้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในเรื่องเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ในระดับที่มีปัญหามากที่สุด คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ , สนามมีไม่เพียงพอในการสอน , ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย , ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย , ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน ในระดับที่มีปัญหา มาก คือ ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน,ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา , อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬาไม่คุณภาพและมีความปลอดภัยแก่นักเรียน , จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ , จำนวนอุปกรณ์ทางด้านสัตตภัณฑ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ , ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์การสอน , ความเป็นเอกเทศของสถานที่สอนซึ่งปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ มีปัญหาในระดับน้อย คือ มีความลำบากในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของวิทยาลัยมาใช้ , อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง เครื่องทดสอบสายตา ฯลฯ มีเพียงพอ , ความเหมาะสมของขนาดและบริเวณสนามของวิทยาลัย , ภาวะด้านสุขลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เรียนพลศึกษา , การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด คือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในวิทยาลัยฯ

ตาราง 19 ความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์
ของครูผู้สอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบ ไม่สามารถที่จะขยายได้อีก	15	44.11	5	14.70	11	32.35	3	8.82
2.	งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ	13	38.23	13	38.23	7	20.58	1	2.94
3.	ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน	11	32.35	12	35.29	10	29.41	1	2.94
4.	มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	10	29.41	10	29.41	11	32.35	3	8.82
5.	ไม่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอน	1	2.94	5	14.70	23	67.64	5	14.70
6.	ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือของการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียน	1	2.94	8	23.52	18	52.94	7	20.58

ตาราง 19 (ต่อ)

7.	การเห็นความสำคัญ ของวิชาพลศึกษา ของผู้บริหาร	6	17.64	12	35.29	14	41.17	2	5.88
8.	การให้การสนับสนุน และส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนพลศึกษาใน วิทยาลัย	5	14.70	14	41.17	13	38.23	2	5.88
9.	การเสริมสร้างขวัญ และการให้กำลังใจ แก่ครูพลศึกษาของ ผู้บริหาร	5	14.70	19	55.88	7	20.58	3	8.82
10.	การให้การสนับสนุน และส่งเสริมความ ก้าวหน้าทางวิชาการ แก่ครูพลศึกษา	5	14.70	15	44.11	11	32.35	3	8.82
11.	การรับฟังความคิด เห็นและส่งเสริม ความคิดริเริ่มสร้าง สรรค์	5	14.70	15	44.11	13	38.23	1	2.94
12.	การให้การสนับสนุน การจัดกิจกรรมทาง ด้านพลศึกษา	4	11.76	14	41.17	15	44.11	1	2.94
13.	ขาดเจ้าหน้าที่ พยาบาลให้การปฐม พยาบาลแก่นักเรียน ในวิทยาลัย	2	5.88	10	29.41	17	50.00	5	14.70

ตาราง 19 แสดงความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาใน
วิทยาลัยของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยฯ คับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีกมีปัญหในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.11 งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอมีปัญหในระดับมากที่สุดและมากเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.23 ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนมีปัญหในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.29 มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนมีปัญหในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.35 ไม่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอนมีปัญหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 67.64 ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือของการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนมีปัญหในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 52.94 การเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาของผู้บริหารมีปัญหในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.17 การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยฯ มีปัญหในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.17 การเสริมสร้างขวัญและการให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษาของผู้บริหารมีปัญหในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.88 การให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ครูพลศึกษามีปัญหในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.11 การรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.11 การให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษามีปัญหในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.11 ขาดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนในวิทยาลัยฯ มีปัญหในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00

ทั้งนี้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในเรื่องเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยฯ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ในระดับที่มีปัญหามากที่สุด คือ บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยฯ คับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก , งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ มีปัญหในระดับมากที่สุด คือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ , ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน , การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัย , การเสริมสร้างขวัญและการให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษาของผู้บริหาร, การให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ครูพลศึกษา , การรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีปัญหในระดับน้อย คือ มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน , ไม่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอน , ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือของการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียน , การเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาของผู้บริหาร , การให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษา , ขาดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนในวิทยาลัย

ตาราง 20 เป็นความคิดเห็น ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผลศึกษาของ ครูผู้สอน
ผลศึกษา คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	เกณฑ์การวัดผลการเรียนวิชาผลศึกษา	-	-	11	32.35	20	58.82	3	8.82
2.	การใช้เครื่องมือวัดผลได้ อย่างถูกต้อง	-	-	16	47.05	15	44.11	3	8.82
3.	การวัดตรงตามเนื้อหาในหลักสูตรและจุดประสงค์ที่กำหนด	-	-	14	41.17	17	50.00	3	8.82
4.	ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา	-	-	12	35.29	19	55.88	3	8.82
5.	ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว	-	-	13	38.23	18	52.94	3	8.82
6.	ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด	2	5.88	10	29.41	19	55.88	3	8.82
7.	มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะคุณธรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน	3	8.82	11	32.35	14	41.17	6	17.64

ตาราง 20 (ต่อ)

8.	ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนผลศึกษาของครูพลศึกษา	2	5.88	12	35.29	13	38.23	7	20.58
9.	ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	-	-	8	23.52	17	50.00	9	26.47
10.	การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน	3	8.82	16	47.05	12	35.29	3	8.82
11.	การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	2	5.88	10	29.41	19	55.88	3	8.82
12.	การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน	2	5.88	10	29.41	17	50.00	5	14.70
13.	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม	-	-	17	50.00	12	35.29	5	14.70

ตาราง 20 (ต่อ)

14.	การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน	1	2.94	18	52.94	12	35.29	3	8.82
15.	การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้	3	8.82	13	38.23	15	44.11	3	8.82
16.	อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่วิทยาลัยกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน	-	-	9	26.47	22	64.70	3	8.82

ตาราง 20 แสดงความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผลศึกษา ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.82 การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้องมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.05 การวัดตรงตามเนื้อหาในหลักสูตรและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00 ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.88 ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้วมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 52.94 ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนดมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.88 มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะบุคลิกธรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.117 ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.23 ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการ

สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.00 การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.05 การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่องมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.88 การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียนมีปัญหาในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 50.00 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.00 การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 52.94 การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.11 อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่วิทยาลัยกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 64.70

ทั้งนี้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ในระดับที่มีปัญหามาก คือ การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง , การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน , การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม , การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน ในระดับที่มีปัญหาน้อย คือ เกณฑ์การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษา , การวัดตรงตามเนื้อหาในหลักสูตรและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ , ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา , ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากเรียนผ่านไปแล้ว , ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด , มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน , ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา , ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา , การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง , การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน , การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ , อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่วิทยาลัยกำหนดขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในการตอบแบบสอบถามของนักเรียน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ มี 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลพลศึกษา

ตาราง 21 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	ความสามารถทาง กิจกรรมบางอย่าง ให้นักเรียนดูได้	19	8.18	112	48.27	90	38.79	11	4.76
2.	ความสามารถใน การตัดสินกีฬาของ ครูพลศึกษา	25	10.77	125	53.87	79	34.07	3	1.29
3.	ความรับผิดชอบ ของครูพลศึกษา	29	12.50	100	43.10	80	34.48	23	9.92
4.	ความเหมาะสมของ ครูพลศึกษากับ จำนวนนักเรียน	23	9.92	86	37.06	100	43.10	23	9.92
5.	ความยุติธรรมใน การวัดผลประเมิน ผลของครูพลศึกษา	35	15.08	94	40.51	84	36.23	19	8.18
6.	ความตั้งใจทำการ สอนของครู พลศึกษา	30	12.93	112	48.27	75	32.32	15	6.48
7.	ความสม่ำเสมอและ ตรงต่อเวลาในการ สอน	23	9.92	101	43.53	87	37.50	21	9.05

ตาราง 21 (ต่อ)

8.	ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา	16	6.89	80	34.48	108	46.55	28	12.08
9.	การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษา	26	11.20	75	32.32	110	47.41	21	9.07
10.	จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบ	31	13.36	126	54.33	66	28.44	9	3.87
11.	ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม	34	14.65	66	28.44	99	42.67	33	14.24
12.	กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	27	11.65	69	29.74	95	40.94	41	17.67

ตาราง 21 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในหัวข้อเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.27 ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.87 ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.10 ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.10 ความยุติธรรมในการวัดผลประเมินผลของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.51 ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.27 ความสม่ำเสมอ

และตรงต่อเวลาในการสอนมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.53 ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.55 การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.41 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.33 ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.67 กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.94

ทั้งนี้ นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

มีปัญหาในระดับมาก คือ ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้ , ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษา , ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา , ความยุติธรรมในการวัดผลประเมินผลของครูพลศึกษา , ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษา , ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอน , จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบ

มีปัญหาในระดับน้อย คือความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน,ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอนพลศึกษา , การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษา , ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม , กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน

ตาราง 22 เป็นความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์
คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	อุปกรณ์ในการเรียน วิชาพลศึกษา กับ จำนวนนักเรียน	30	12.93	60	25.86	102	43.96	40	17.25
2.	สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ใน การเรียนวิชา พลศึกษา	27	11.63	75	32.32	110	47.41	20	8.64
3.	ความปลอดภัยของ อุปกรณ์การเรียน วิชาพลศึกษา	17	7.32	99	42.67	104	44.84	12	5.17
4.	สถานที่ที่ใช้ในการ เรียนกิจกรรม พลศึกษาในร่ม	43	18.53	38	16.37	83	35.77	68	29.33
5.	ห้องพยาบาล สำหรับนักเรียนที่ เจ็บป่วย	33	14.22	71	30.62	103	44.39	25	10.77
6.	การเบิกใช้และส่ง อุปกรณ์พลศึกษา คืน	24	10.34	89	38.36	101	43.55	18	7.75
7.	อุปกรณ์ทางด้าน สันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ	34	14.67	48	20.68	89	38.36	61	26.29

ตาราง 22 (ต่อ)

8.	อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา	26	11.22	60	25.86	99	42.67	47	20.25
9.	สนามมีไม้เพียงพอในการเรียนการสอน	60	25.86	60	25.86	72	31.04	40	17.24
10.	ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัยฯ	61	26.29	61	26.29	68	29.32	42	18.10
11.	ความเหมาะสมและความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน	53	22.84	38	16.37	76	32.75	65	28.04
12.	สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียน กิจกรรมพลศึกษา	41	17.67	50	21.55	68	29.32	73	31.46

จากตาราง 22 แสดงความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับ สถานที่และอุปกรณ์ของนักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.96 สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.41 ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.84 สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่มมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.77 ห้องพยาบาลสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วยมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.39 การเบิกใช้และส่งอุปกรณ์พลศึกษาคืนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.55 อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษา เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.36

อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา ฯลฯ มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.67 สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอนมี ปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.04 ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัยมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.32 ความเหมาะสมและความเพียงพอ ของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.75 สถานที่ทำความสะอาดร่างกาย หลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.46

ทั้งนี้นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ปัญหาในระดับมากที่สุดและมาก โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละแล้วไม่มีอยู่ในเปอร์เซ็นต์มาก ปัญหาในระดับน้อยมีดังนี้ คือ อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน , สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา , ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา , สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม , ห้องพยาบาลสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วย , การเบิกใช้และส่งอุปกรณ์พลศึกษาคืน , อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษา เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ , อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา , สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน , ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย , ความเหมาะสมและความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด คือ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา

ตาราง 23 เป็นความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผลศึกษา ในการตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ

ลำดับ	รายการปัญหา	4 มากที่สุด		3 มาก		2 น้อย		1 น้อยที่สุด	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1.	ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยากง่าย	28	12.06	104	44.82	84	36.23	16	6.89
2.	ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะๆ ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว	21	9.05	89	38.38	104	44.84	18	7.75
3.	ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด	28	12.06	98	42.24	83	35.77	23	9.93
4.	มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน	24	10.34	92	39.65	93	40.08	23	9.93
5.	มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	23	9.93	94	40.51	97	41.81	18	7.75
6.	การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์	19	8.18	88	37.93	111	47.84	14	6.05

ตาราง 23 (ต่อ)

7.	การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง	21	9.05	76	32.75	109	46.98	26	11.22
8.	การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน	32	13.79	76	32.75	99	42.67	25	10.79
9.	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม	26	11.20	77	33.18	115	49.56	14	6.06
10.	การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน	18	7.75	78	33.62	104	44.84	32	13.79
11.	การวัดผลครูพลศึกษาในด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม และอื่น ๆ	27	11.63	60	25.86	115	49.56	30	12.95
12.	ครูพลศึกษาไม่มีเกณฑ์แน่นอนในการให้คะแนน	42	18.10	71	30.61	89	38.34	30	12.95
13.	การวัดผลครูพลศึกษาใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องด้วย	34	14.68	67	28.87	83	35.77	48	20.68

จากตาราง 23 แสดงความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับ การวัดและการประเมินผลผลศึกษาของ นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยคิดเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก - ง่าย มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.82 ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้วมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.82 ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่ วิทยาลัยกำหนดมีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.24 มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรม เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.08 มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.81 การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 47.84 การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่องมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.98 การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.67 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกระบวนการ หรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 49.56 การประเมิน สมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอนมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.84 การวัด ผลครูผลศึกษานี้เน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม และอื่น ๆ มีปัญหา ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 49.56 ครูผลศึกษาไม่มีเกณฑ์แน่นอนในการให้คะแนนมีปัญหาใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.34 การวัดผลครูผลศึกษาใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องด้วยมี ปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.77

ทั้งนี้ นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล ศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีดังนี้

ปัญหาในระดับมาก มีดังนี้ คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก - ง่าย , ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงตามเวลาที่วิทยาลัยกำหนด มีปัญหาในระดับน้อย คือ ทดสอบความรู้ ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้งในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว , มี เกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน , มีเหตุผลและพร้อมที่จะ ชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล, การวัดและการประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ , การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง , การวัดและ ประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน , การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม , การประเมินสมรรถภาพ ทางกายของนักเรียนก่อนการสอน , การวัดผลครูผลศึกษานี้เน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่คำนึง

ถึงคุณธรรม จริยธรรม และอื่น ๆ , ครูพลศึกษาไม่มีเกณฑ์แน่นอนในการให้คะแนน , การวัดผล
ครูพลศึกษาใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบถึงปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านตัวผู้สอน การสอนและหลักสูตร
2. ปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน
4. ปัญหาเรื่องการวัดและประเมินผล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารวิทยาลัย 56 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา 34 คน และนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ระดับชั้นต้นปีที่ 1 ถึงชั้นกลางปีที่ 3 232 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 322 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา นักเรียนด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และสุ่มวิทยาลัยโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มตามภาค (Cluster)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบตรวจคำตอบ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วัด 4 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลสภาพโดยทั่วไป และข้อมูลส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา นักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน การสอนและหลักสูตร
2. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารกับการบริหารพลศึกษา
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคำร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา นักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. หาคำร้อยละปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ 4 ด้าน
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์สรุปตามตารางและเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถานภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา นักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์

1.1 ผู้บริหารวิทยาลัย

ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 33 - 60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป

1.2 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา

อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์แต่ละแห่ง จะมีอาจารย์ผู้สอนอยู่ระหว่าง 2 - 4 คน และส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 26 - 53 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11- 15 ปี

1.3 นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์

นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ 5 แห่ง โดยแบ่งเป็นภาคละ 1 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นหญิง ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นกลางปีที่ 1 - 3 ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผลของการศึกษาปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ผู้บริหารวิทยาลัย

2.1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา การสอน และหลักสูตร ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม

2.1.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา ความปลอดภัยและการมีสุขลักษณะของสถานที่เรียนพลศึกษา

จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ ไม่มีห้องสนามการในวิทยาลัย ขาดการดูแลและรักษาอุปกรณ์

2.1.3 ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหาร และ การบริหารผลศึกษาในวิทยาลัย ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมากคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมผลศึกษาในวิทยาลัย มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูผลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น (ใช้คำว่า มึง กู หรือคำหยาบอื่น ๆ)

2.1.4 ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการวัด และ การประเมินผลผลศึกษาที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

2.2 อาจารย์ผู้สอนผลศึกษา

2.2.1 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนผลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา ด้านครูผู้สอนผลศึกษา การสอนและหลักสูตร ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก คือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาผลศึกษาเหมาะสม ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียน การสอนวิชาผลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูผลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูผลศึกษา การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาตามตารางสอน หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย ความเหมาะสมของครูผลศึกษากับจำนวนนักเรียน การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาผลศึกษา มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้

2.2.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนผลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ที่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดและมาก คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา อุปกรณ์ทางผลศึกษาและกีฬามีคุณภาพและมีความปลอดภัยแก่นักเรียน จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ จำนวนอุปกรณ์ทาง

ด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ ไม่มีสถานที่ที่จะเก็บอุปกรณ์การสอน ความเป็นเอกเทศของสถานที่สอนซึ่งปราศจากสิ่งรบกวน

2.2.3 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยที่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุดและมาก คือ บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัย การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูพลศึกษาของผู้บริหาร การให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ครูพลศึกษา การรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.2.4 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา ด้านการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหามาก คือ การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

2.3 นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์

2.3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษา ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา ความยุติธรรมในการวัดผลประเมินผลของครูพลศึกษา ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษา ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอน จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบ

2.3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและมากไม่มี ส่วนมากแล้วอยู่ในระดับน้อย มีน้อยที่สุดเพียงข้อเดียว คือ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา

2.3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหามาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก - ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนการสอนและหลักสูตร ผู้บริหารมีความคิดเห็นปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน การสอนและหลักสูตร คือ ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนพลศึกษา การสอนและหลักสูตร คือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอน หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบัน มาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความต้องการ ที่จะได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้

ผู้วิจัยเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่ ยังมีอัตราส่วนที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน โดยชั่วโมงพลศึกษาอาจารย์ต้องรับผิดชอบการสอนนักเรียน 35 - 45 คน นอกจากนั้นอาจารย์ผู้สอนพลศึกษายังต้องมีหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น การสอนกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี กิจกรรมงานแนะแนว เป็นต้น

การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการขาดขวัญ และ กำลังใจในการทำงานของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารควรให้กำลังใจในการทำงานของครูพลศึกษาให้มากกว่าเดิม โดยเฉพาะในด้านงบประมาณ ความดีความชอบ ส่งเสริมการทำงานทางด้านกีฬา หมั่นซักถามหรือให้กำลังใจตามสมควร เพราะอาจารย์พลศึกษาบางครั้งต้องซ้อมกีฬาอยู่ถึงเย็น มาก่อนกลับทีหลัง และต้องทำงานอื่น ๆ อีก ส่วนบุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม อาจารย์พลศึกษาจะต้องปฏิบัติงานให้มีบุคลิกลักษณะเป็นที่ต้องการของผู้บริหาร ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2525 : 148) ได้วิจัยพบว่า บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาที่ผู้บริหารต้องการ คือ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย รู้จักกาลเทศะ ตรงต่อเวลา มีสุขภาพดี ร่างกายสมบูรณ์ ปฏิบัติตนเป็นกิจวัตรประจำวัน ในการออกกำลังกาย เกร่งกรัดต่อระเบียบวินัย เป็นบุคคลเรียบร้อย ไม่ดื่มสุรา เล่นการพนัน สูบบุหรี่ มีความสามารถในด้านกีฬา เอาใจใส่ต่อการทำงานดี ซึ่งถ้าอาจารย์พลศึกษาสามารถปฏิบัติได้

ดังกล่าว ก็จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนพลศึกษาในทางที่ดีขึ้น อันจะมีผลให้การดำเนินการด้านพลศึกษาเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีกว่าในปัจจุบัน การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย ซึ่งถือว่ามีปัญหามาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ (2523 : 108) วิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าขาดตำรา เอกสารและคู่มือสำหรับสอนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ถึงแม้จะเน้นการเรียนการสอนทางด้านศิลปการแสดงก็ตาม วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจ อารมณ์และสังคมขึ้น ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher. 1975 : 92) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อมุ่งพัฒนาบุคคล ทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ดังนั้นการเรียนการสอนจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ องค์ประกอบหนึ่งคือ การมีตำราและเอกสารให้นักเรียนค้นคว้าในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ครูพลศึกษาจึงต้องเสนอขอจัดซื้อตำราและเอกสารต่าง ๆ ให้เพียงพอ เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่อไป การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนจะได้ผลดีขึ้นถ้าครูพลศึกษามีหนังสือตำรา ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ดังเช่น สุพรรณ จิตต์ภักดี (2523 : V-จ) ได้วิจัยพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนจะมีปัญหาถ้าขาดหนังสือตำราประกอบการเรียนการสอน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทางโรงเรียนควรจัดให้มีหนังสือคู่มือและจัดตำราทางพลศึกษาไว้ในห้องสมุดของวิทยาลัย ปัญหาทางด้านมีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester. 1969 : 32 - 36) ที่อภิปรายว่า ครูที่จบทางพลศึกษาโดยตรง และได้รับวุฒิปริญญาตรีพลศึกษา จะมีความเข้าใจในหลักการและวิธีสอนดีกว่า และผู้วิจัยมีความเห็นว่าครู ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก จะสอนวิชาพลศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา ตลอดจนการนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าหลักสูตรที่กำหนดให้มีรายวิชาที่สอนในระดับต่าง ๆ ควรจะต่อเนื่องกันตามระดับการศึกษา เพื่อที่จะให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะเป็นไปตามลำดับขั้น แล้วทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถและผู้เรียนจะมีทักษะไม่แตกต่างกันมากทำให้การเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ คือ ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียนมากที่สุด และมาก คือ อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา ความปลอดภัยและการมีสุขลักษณะของสถานที่เรียนพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ ไม่มีห้องนันทนาการในวิทยาลัย ขาดการควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์

อาจารย์ผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียนมากที่สุด และมาก คือ ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอน และคู่มือการสอน ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อุปกรณ์พลศึกษาและกีฬามีคุณภาพและมีความปลอดภัยแก่นักเรียน จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ จำนวนอุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ ไม่มีสถานที่ที่จะเก็บอุปกรณ์การสอน ความเป็นเอกเทศของสถานที่สอนซึ่งปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ

ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะได้ผลเต็มที่ถ้าทางวิทยาลัยมีสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อการเรียนการสอน เพราะกิจกรรมทางด้านพลศึกษาเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและเรียนด้วยการกระทำเพื่อให้เกิดการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม การเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาจะแตกต่างกับการศึกษาอย่างอื่น คือ ประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมและมีการปฏิบัติจริง กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจต่อกิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ คอรัรี่ (Korri. 1971 : 5181) ที่พบว่าโรงเรียนที่ขาดแคลนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกจะเป็นอุปสรรคทำให้การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนไม่ทั่วถึงและผลการวิจัยของ ฮาร์มอน (Harmon . 1967 : 2359) พบว่าโรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาได้ดีกว่า ดังนั้นวิทยาลัยควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์และเครื่อง

อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้ ตลอดจนมีสถานที่ในการเก็บรักษาอุปกรณ์และจัดการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด เพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการเรียนต่อไป

ปัญหาเกี่ยวกับไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และ อาบน้ำ ของครูและนักเรียนสอดคล้องกับการวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524 : V - จ) และสุรพล ศรีพลประพันธ์ (2524 : จ) ที่พบว่าปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ผู้วิจัยเห็นว่า อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเรียนการสอนพลศึกษาที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายดังที่ฮาร์มอน(Harmon. 1967 : 2359) วิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาคือว่า สถานที่ทำความสะอาดร่างกายเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง เพราะการสอนพลศึกษาจะต้องสอนภาคปฏิบัติ ต้องมีการออกกำลังกาย มีเหงื่อและร่างกายมีการเคลื่อนไหว เสื้อผ้าอาจจะสกปรก หลังจากทำการสอนแล้วจะต้องอาบน้ำชำระร่างกาย แต่สถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายมีไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่จะใช้ห้องน้ำสำหรับล้างหน้าเท่านั้น ดังนั้นวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายให้เพียงพอสำหรับอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาและนักเรียนจะทำให้ทั้งอาจารย์และนักเรียนพร้อมที่จะสอนหรือเรียนวิชาอื่นต่อไป

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ คือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย มีตำแหน่งครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาใช้ภาษาไม่เหมาะสมในการสอน เช่น ใช้คำว่า กู มึง หรือคำหยาบอื่นๆ

อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านผู้บริหาร และ การบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ คือ บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัย การเสริมสร้างขวัญและการให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษาของผู้บริหาร การให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ครูพลศึกษา การรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารเป็นผู้ควบคุมนโยบายการบริหารภายในวิทยาลัย เมื่อผู้บริหารไม่ให้ความสนใจงานใดแล้ว การทำงานของฝ่ายนั้นมักมีอุปสรรค วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝ่ายบริหาร

ยังขาดความเข้าใจดังที่ ประดับ แก้วผลึก (2524 : 91) วิจัยพบว่า “ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจบทบาททางพลศึกษาน้อย” และปรีดา รอดโพธิ์ทอง (2528 : 85) สํารวจพบว่า โรงเรียนต่าง ๆ มีครูพลศึกษาที่ควรปรับปรุงแก้ไขร้อยละ 61.63 สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เช่น ความประพฤติ การปฏิบัติตน ในด้านสุขภาพอนามัย และด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้ผู้บริหารส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา ฉะนั้น ครูพลศึกษาจึงขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ทำให้เกิดความท้อแท้ การดำเนินโครงการพลศึกษาจึงขาดประสิทธิภาพไม่ได้ผลเท่าที่ควรและผลเสียย่อมเกิดกับนักเรียน ดังนั้นทั้งสองฝ่ายจึงควรหันหน้าเข้าหากันเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ผู้บริหารโรงเรียน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการกำหนดแผนงานการศึกษาและนโยบายของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรจะได้ศึกษาและเข้าใจในบทบาทของการเรียนการสอนทุกวิชา เพื่อที่จะได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของแต่ละหมวดวิชา เพื่อให้การบริหารและการกำหนดนโยบายมีประสิทธิภาพดำเนินไปได้ด้วยดี

จากผลการวิจัยของ เฮนน์ (Hein. 1972 : 2140) พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาได้ไม่ดีเท่าที่ควร และขาดวิธีการสอนที่ดี ในปัจจุบันนี้ผู้บริหารวิทยาลัยส่วนใหญ่มีนโยบายเน้นหนักทางด้านวิชาศิลปเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นวิทยาลัยทางด้านนาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมทางด้านวัฒนธรรมของชาติ

4.ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลในระดับมาก คือ มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

อาจารย์ผู้สอนพลศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก คือ การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

ผู้วิจัยเห็นว่า เรื่อง การวัดและประเมินผลในวิชาพลศึกษา จะต้องมีความชัดเจนและทดสอบทักษะต่าง ๆ ถ้าจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนก็จะเป็นการดี ควรจะมีการวัดผลก่อนการเรียนตลอดจนมีการทดสอบสมรรถภาพของนักเรียนเพราะจะทำให้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ทราบพื้นฐานของเด็ก เกี่ยวกับการเรียนพลศึกษา ตลอดจนความสามารถทางร่างกายของนักเรียนแต่ละคนในการที่จะเรียนพลศึกษาต่อไปและยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ในเรื่องการวัดผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ เมื่อทำการวัดผลแล้วนำไปคิดเฉลี่ยตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคนซึ่งในบางกิจกรรมพลศึกษา อาจารย์พลศึกษาควรจะได้ค้นคว้านำเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่ไปใช้เปรียบเทียบการวัดผลของนักเรียนเพราะการนำเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานมาเปรียบเทียบจะทำให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนและฝึกฝน เพื่อที่จะทดสอบให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในกิจกรรมนั้น ๆ

การวัดผลทางพลศึกษาที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ การใช้เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 798) ที่ส่วนใหญ่จะยึดติดอยู่กับการวัดทักษะทางกีฬา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และใช้การสังเกตจากสายตามากำหนดเป็นคะแนน ดังนั้นแนวทางการแก้ไขจึงควรดำเนินการอบรมอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะ จัดให้มีการสร้างข้อทดสอบมาตรฐานขึ้นในวิทยาลัย เพื่อเป็นเกณฑ์ในการทดสอบ อาจจะจัดในรูปแบบของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากรทั้งหมดเป็นผู้ดำเนินการ

ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านครูผู้สอนพลศึกษา คือ ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินกีฬาของครูพลศึกษา ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้และวิชาพลศึกษาจะแตกต่างกับการศึกษาอย่างอื่น คือ ประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมและมีการปฏิบัติจริง เป็นการฝึกทักษะมากกว่าการเรียนรู้ทางทฤษฎี ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา ควรจะมีทักษะในการสาธิตเป็นอย่างดี มีการฝึกอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนให้ดีขึ้น ตลอดจนความสามารถในการตัดสินกีฬาอาจารย์พลศึกษา ถือว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านกีฬาเป็นอย่างดี จึงควรได้รับการอบรมการตัดสินกีฬาจากหน่วยงานต่าง ๆ หรือเข้ารับการสัมมนาในบางโอกาส เพื่อพัฒนาศักยภาพการตัดสินให้ทันต่อเกมส์การแข่งขันใหม่ ๆ ที่ได้พัฒนาไปมาก อีกทั้งความรับผิดชอบในการสอนของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา ถือว่ามีความสำคัญสูงสุด เพราะอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมให้แก่แก่นักเรียนในวิทยาลัย อีกทั้งวิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามให้

ถูกต้องตามกฎระเบียบ และกติกาถ้าอาจารย์พลศึกษา ไม่ปฏิบัติให้เป็นตัวอย่าง ในเรื่องของความรับผิดชอบให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียนแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนขาดความเชื่อถือ การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร บุชเชอร์ (Bucher. : 144 - 152) กล่าวไว้ว่าการสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น อาจารย์ผู้สอนควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์

ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านสถานที่ และ อุปกรณ์ที่มากที่สุด และมากไม่มี ส่วนมากแล้วอยู่ในระดับน้อยในทุกรายการปัญหา

ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนพลศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์สำหรับนักเรียนยังอาจไม่พบในตอนนี้ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลอย่างเต็มที่ถ้าทางวิทยาลัยมีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ เพื่อการเรียนการสอน เพราะกิจกรรมทางด้านพลศึกษาเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและเรียนด้วยการกระทำ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ฮาร์มอน (Harmon. 1967 : 2359) พบว่าโรงเรียนที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอจะมีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาได้ดีกว่า

3. ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหา ด้านการวัด และ การประเมินผลพลศึกษา ที่มีปัญหามาก คือ ข้อสอบไม่ได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การวัดผลทางวิชาพลศึกษาส่วนมากจะเป็นกิจกรรมทางด้านทักษะ การปฏิบัติ การออกข้อสอบควรจะมีวัตถุประสงค์ให้ตรงกับเนื้อหาของการเรียนรู้ เพื่อความยาก - ง่าย ของเนื้อหาวิชาและการปฏิบัติในการแจ้งผลการสอบทุกครั้งให้นักเรียนทราบเพื่อนักเรียนจะได้รู้การพัฒนาของตนเองตลอดเวลา และยังมีประโยชน์กับอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาจะได้ค้นหาวิธีการในการแก้ไขปัญหการเรียนการสอนของนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน ในการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณ ตั้งงบประมาณ เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคารสถานที่ต่าง ๆ ของวิทยาลัย และจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย เช่น การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
2. มีการอบรมทางด้านวิชาการทางพลศึกษา ควรจะได้มีการเชิญผู้บริหารวิทยาลัยเข้ามา มีส่วน เพื่อที่จะได้ทราบหลักการและแนวทางการดำเนินงานทางด้านพลศึกษาในวิทยาลัย
3. จัดการฝึกอบรมสัมมนาให้แก่ ครูพลศึกษาในวิทยาลัย เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของวิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
2. ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับอนุปริญาของวิทยาลัยนาฏศิลป์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติ โพธิ์ศรีสูง. ปัญหาของครูหมวดพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย หมวดวิชาพลานามัย ฉบับปีพ.ศ.2524. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- จรินทร์ นพรัตน์. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับขบวนการสอนพลศึกษาที่มีผลต่อการส่งเสริมความมีคุณธรรม และ จริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชลิต เขียวพุ่มพวง. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- ฐิติวรรณ คชรัตน์. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 วิชาพลศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- ประดับ แก้วผลึก. ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของเขตการศึกษา 12. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , 2524. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. คุณลักษณะของครูพลศึกษา ที่พึงปรารถนา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- สุสดี สนธิทรัพย์. ความคิดเห็นของผู้ให้การอบรม และ ผู้รับการอบรม เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโครงการอบรมครู และ บุคลากรทางการศึกษา ประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- พยงค์ สมนเทศ. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

- ✓ พลศึกษา, กรม. การเรียนการสอนพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2,3,4,5 และกรุงเทพฯ
มหานคร กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา, 2534.
- มานิต โกศลอินทรีย์. บทบาทของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- โยธิน นิยมทอง. ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียน
รัฐบาลในเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526. อัดสำเนา.
- รัศมี ไกรสังข์. ความคิดเห็นของครูพลศึกษา และ นักเรียนเกี่ยวกับ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ. 2521 วิชาพลศึกษา รายวิชาบังคับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- วิโรจน์ คำนึ่งคุณากร. ความสัมพันธ์ระหว่างผลของการประเมินประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ประเมินโดยตนเองเพื่อนร่วมงานและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วีระ วิเศษสมิต. ความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกและไม่เลือกวิชาเอกพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- วีระศักดิ์ วีระชาติพิทักษ์ชน. ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกา
สอนพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- วุฒพงษ์ ต้นทนภรณ์กุล. ปัญหาการจัด และ การดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนผู้ใหญ่
สายสามัญระดับที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ศุภชัย มันใจตน. ทศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ. ปัญหาการจัด และ ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบันอาชีวศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
อัดสำเนา.

สุธรรม เดชดี. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและ
การดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบันการศึกษาพยาบาล ในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

สมชาย ธรรมโกศล. ปัญหาการวัดผล วิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
อัดสำเนา.

Allard, R.J. "Teacher Behavior directed toward individul students in physical education
classes : The Influence of student gender and class participation", Disseration
abstracts international. 40 : 2538-2539-A; November, 1979.

Bucher, Charles A. Foundation of physical education. p.153-154. St.Louis: The C.V.Mosby
Co. , 1975.

Coker, Gordon Engene. "A survey of Senior High School Physical Education Program of
Bous in Selected Louisiana Public School," Dissertation Abstracts. 33 : 1484 - 1495
A; October, 1972.

Fowler, J.S. "The Attitudes. Reactions and Perception of Elementary School Children Towards
Differnce in Teaching Methods in Physical Education," Disseratation Abstracts
International. 8 : 5065-A; February , 1974.

Greenwood, G.E. "The Student Evaluation of College Teaching Behaviors," Jouranl of
Educational Measurement. 2 : 141-143 ; Summer, 1974.

Hein, Ailma Speek. "A Survey to Determine the State of The Secondary Health and Physical
Education Program in The Districts and Islands in The State of Hawaii," Dissertation
Abstracts. 33:2149 A; November , 1972.

Hojjati , H.S. "A Study of The Attitude Change of High School Student Toward Physical
Education Activity Course," Disserstation Abstracts International. 32 : 982 ; August,
1980.

Horton , David . "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Community
College of Arkansas," Dissertation Abstracts International. 39:3450-A; December ,
1978.

Johnson, R.M. "Attitude Toward Physical Education," Dissertation Abstracts International. 32 : 3761 ; January, 1971.

Kennedy, G.J. "Competencies of Successful Teacher as Percieved by School Aduinistrators in Connecticut and Teacher Educators at the University of Connecticut," Dissertation Abstracts International. 38 : 6070-A ; April , 1978.

Khamis , M.G. "Final Year Student Teachers Actual and Ideal Perceptions of Certain Teaching Bhaviors and Their Modification Through Student Teaching," Dissertation Abstracts International. 43 : 765-A; September, 1982.

✓ Korri,Lea Jean. "Instuctional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts. 31:5181-A; April,1976.

Nancy , Melnychuk. "Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation," Dissertation Abstracts International.52 : 3857 - A ; May. 1992.

Nantogmah , Samuel Yakuber. "Physical Education Programs offered in IOWA High School, Preferred by Seniors , and Recommended by Professars in IOWA College Universities," Dissertation Abstracts International. 43:1050-A; October, 1982.

Nyrle,Jame J. and Webb M. IDA. "Why Girls' Sit Out' During Physical Education Lesson: An Investigation," The Physical Education. 57 :75-81;November,1965.

Robinson, Marbel Crenshaw. "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary School in the State of Alabama," Dissertation Abstracts. 31 : 1581-A; April,1971.

✓ Spencer,Charles A. "The Status of Physication in Selected Public High School in the State of South Dakota," Dissertation Abstracts International. 35 : 349-A;December,1974.

Watkin, Baron Charles. "Secondary School and Their Effects on Continuing Partication in Physical Acyivity by College Students in New South Wales,Australia," Dissertation Abstracts International. 44 : 705-A ; September,1983.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ บันทึกวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 268
ที่ _____ ทม 1007/ 1444 วันที่ _____ 1) มีนาคม 2540
เรื่อง _____ ขอความอนุเคราะห์ _____

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

บันทึกวิทยาลัย ขอรับรองว่า ว่าที่ ร.ต.ธวัช เต็มฉนวน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

ผศ.ภาณุภูมิ รัตนโรจนากุล

ประธาน

ผศ.แทน เจียรชัย

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ รศ. เทเวศน์ พิริยะพจน์ท์, รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์
และ ผศ.อุดม พิมพ์า เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บันทึกวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(นางสาวสิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/ 1115

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

!! มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า ว่าที่ ร.ต.ชวัช เดิมฉวน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

ผศ.ภาควิณี รัตนโรจนากุล

ประธาน

ผศ.แผน เจริญชัย

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ นายเอนก นิคมภักดิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
พร้อมทั้ง ขอให้ ผู้อำนวยการ, ผู้ช่วยผู้อำนวยการ, ครูพลศึกษา และนักเรียน ของวิทยาลัยนาฏศิลป์
ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำงานปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/ 14๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันนาฏดุริยางค์ศิลป์ สถาบันนาฏดุริยางค์ศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า ว่าที่ ร.ต.ธวัช เต็มฉนวน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

พศ.ภาควิชา รัตน์โรจนกุล

ประธาน

พศ.แผน เขียวระนัย

กรรมการ

สิ่งที่นิตดาครขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ นางจิราพร รัตนวราหะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้ี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ เทเวศร์ พริยะพจน์ท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
สังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ชื่อ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
สังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ชื่อ อุดม พิมพา
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
สังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ชื่อ เอนก นิคมภักดิ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
สังกัด สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร
5. ชื่อ จิราภรณ์ รัตนวราหะ
ตำแหน่ง นักวิชาการ 7 หัวหน้าส่วนวิจัยและพัฒนาการศึกษา
สังกัด สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร

ที่ ทม 1007/ 1417

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

41 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า ว่าที่ ร.ต.ชวรัช เต็มฉนวน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

ผศ.ภาควิชา รัตนโรจนากุล

ประธาน

ผศ.แผน เจริญระแนย

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ ผู้อำนวยการ, ผู้ช่วยผู้อำนวยการ, ครูพลศึกษา และ
นักเรียน ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2540 เพื่อ
เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริยุภา หุลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์นครฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร	จำนวน	ฉบับ
	แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา	จำนวน	ฉบับ
	แบบสอบถามสำหรับนักเรียน	จำนวน	ฉบับ

ด้วยกระผม ว่าที่ร้อยตรี ธวัช เต็มญวน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เสนอหัวข้อวิจัย เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์" ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทฉบับที่ ๓ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดกรุณาให้

๑.ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย ตอบแบบสอบถามท่านละ ๑ ฉบับ

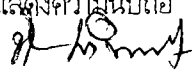
๒.อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ทำการสอนวิชาพลศึกษา ตอบแบบสอบถามท่านละ ๑ ฉบับ

๓.นักเรียนระดับชั้นต้นหรือชั้นกลางตอบแบบสอบถามคนละ ๑ ฉบับ

ในการนี้ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง คำตอบของท่านเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ และคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่ประการใด

อนึ่งใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามและส่งคืนภายในวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๐

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งจะได้รับคามอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ
ว่าที่ร้อยตรี
(ธวัช เต็มญวน)

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1

เป็นข้อมูลสภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหาร

ตอนที่ 2

- 2.1 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอน การสอนและหลักสูตร
- 2.2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคาร สถานที่และอุปกรณ์
- 2.3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์
- 2.4 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

2. ขอให้ท่านอ่านคำสั่งของแต่ละตอนก่อนลงมือทำและตอบคำถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

3. ในการตอบแบบสอบถามควรปฏิบัติ ดังนี้

- ข้อใดที่ท่านคิดว่ามีปัญหา มากที่สุด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด
- ข้อใดที่ท่านคิดว่ามีปัญหา มาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มาก
- ข้อใดที่ท่านคิดว่ามีปัญหา น้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง น้อย
- ข้อใดที่ท่านคิดว่ามีปัญหา น้อยที่สุด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง น้อยที่สุด

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

ตอนที่ 1 สภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ ปี

3. วุฒิทางการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

() 1 - 5 ปี

() 5 - 10 ปี

() 11 - 15 ปี

() 16 - 20 ปี

() มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยทำเครื่องหมาย✓ ลง
ในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน.....				
2.ความรับผิดชอบต่องานที่เป็นหน้าที่และต่องานอื่นที่ได้รับมอบหมาย.....				
3.การมีมนุษยสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจอันดีของครูพลศึกษากับผู้บริหารและครูทั่วไป.....				
4.การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา				
5.ครูพลศึกษาขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน.....				
6.ปัญหาเรื่องครูพลศึกษาไม่ค่อยรับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษา.....				
7.บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม.....				
8.มนุษยสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียนยังไม่มีดี.....				
9.ครูพลศึกษาขาดการเตรียมการสอน.....				
10.โอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมความรู้เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการสอน.....				
11.ความตั้งใจและทุ่มเทในการสอนนักเรียนของครูพลศึกษา.....				
12.การตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา.....				
13.ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา.....				
14.ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา.....				
15.การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน.....				
16. คำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักเรียนค้นคว้า.....				
17.ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษา.....				

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาสถานที่และอุปกรณ์โดยทำเครื่องหมาย✓ ลง
ในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน.....				
2.สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา.....				
3.ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา.....				
4.ความปลอดภัยและการมีสุขลักษณะของสถานที่เรียนพลศึกษา.....				
5.การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา.....				
6.อุปกรณ์ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ ฯลฯ มีเพียงพอ.....				
7.อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่ง น้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง.....				
8.ความสะดวกในการเบิกจ่ายและเก็บอุปกรณ์ในการเรียน การสอน.....				
9.ความเหมาะสมและขนาดของบริเวณสนามของวิทยาลัย.....				
10.การจัดให้มีห้องพยาบาลสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วย.....				
11.สถานที่สำหรับดื่มดื่มน้ำสะอาดมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....				
12.จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ.....				
13.สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนในร่มมีน้อยกว่าจำนวนนักเรียน.....				
14.สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนกลางแจ้งมีน้อยกว่าจำนวน นักเรียน.....				
15.ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....				
16.ไม่มีห้องสันทนาการในวิทยาลัย.....				
17.ขาดการควบคุมดูแลและรักษาอุปกรณ์.....				
18.ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและ นักเรียน.....				

ปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย
 นาฏศิลป์โดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริง
 ในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของผู้บริหาร				
2.การมอบหมายงานพิเศษให้ครูพลศึกษานำไปปฏิบัติ.....				
3.การให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษา.....				
4.การให้คำแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาในการสอนพลศึกษา..				
5.การให้คำแนะนำช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนพลศึกษาของผู้บริหาร.....				
6.งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ.....				
7.บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก.....				
8.ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย				
9.มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....				
10.ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่สอน.....				
11.ครูพลศึกษาไม่สามารถที่จะช่วยงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้.....				
12.ครูพลศึกษาขาดระเบียบวินัยไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่สอน.....				
13.ครูพลศึกษานำชั่วโมงพลศึกษาไปให้วิชาอื่นสอนแทน....				
14.ครูพลศึกษาสอนไม่เต็มเวลาตามชั่วโมงที่กำหนดให้สอน.				
15.ครูพลศึกษาไม่ร่วมกิจกรรมกับครูสาขาวิชาอื่นในวิทยาลัย.....				

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
16.ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น (ใช้คำว่า มึง กู หรือ คำหยาบอื่น ๆ).....				
17.ครูพลศึกษาลงโทษนักเรียนโดยวิธีการที่ไม่เหมาะสม เช่น (เตะ หรือ ตบนักเรียน เป็นต้น).....				

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการวัดและการประเมินผลพลศึกษาโดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้ง ในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว.....				
2.ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยฯกำหนด.....				
3.มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะบุคลิกธรรมเหมาะสมกับเพศและ วัยของนักเรียน.....				
4.มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล.....				
5.ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมิน ผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....				
6.การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์.....				
7.การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผล นักเรียน.....				
8.การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละ เรื่อง.....				
9.การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลาย ภาคเรียนทุกภาคเรียน.....				
10.การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวน การหรือทักษะกระบวนการ โดยส่วนรวม.....				
11.การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อน การสอน.....				
12.การเลือกวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้.....				
13.อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่กลุ่มโรง เรียนกำหนดขึ้น ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ผู้สอน.....				

แบบสอบถามสำหรับครูพลศึกษา

ตอนที่ 1 สภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ทำการสอน

☐ กรุงเทพมหานคร	☐ เชียงใหม่
☐ สุโขทัย	☐ อ่างทอง
☐ ร้อยเอ็ด	☐ กาฬสินธุ์
☐ ลพบุรี	☐ จันทบุรี
☐ นครศรีธรรมราช	☐ พัทลุง
☐ สุพรรณบุรี	☐ นครราชสีมา

2. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง

3. อายุ ปี

3. วุฒิทางการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

วิชาเอก.....

วิชาโท.....

4. ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา

☐ 1 - 5 ปี	☐ 5 - 10 ปี
☐ 11 - 15 ปี	☐ 16 - 20 ปี
☐ มากกว่า 20 ปี	

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอน การสอนและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอนโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนพลศึกษาเหมาะสม.....				
2.ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน.....				
3.จำนวนชั่วโมงที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนมากเกินไป.....				
4.ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน.....				
5.กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน.....				
6.ขาดแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน.....				
7.ความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงของครูพลศึกษา.....				
8.การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด.....				
9.ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอนและขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา.....				
10.การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม.....				
11.การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอน.....				
12.หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย.....				
13.ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน.....				
14.การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา.....				
15.สอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก.....				
16.เอาใจใส่และคำนึงถึงความปลอดภัยในขณะที่ฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด.....				
17.ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน.....				
18.มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้.....				

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
19.นักเรียนเปลี่ยนชุดพลศึกษาซ้ำทำให้มีเวลาเรียนไม่เพียงพอ....				
20.นักเรียนชายและหญิงมีความอายในการฝึกกิจกรรมบางประเภท (เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งต้องมีการจับมือกัน).....				

ปัญหาเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอาคารสถานที่และอุปกรณ์โดยทำเครื่องหมาย✓
ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ.....				
2. สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน.....				
3. ขาดแคลนหนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอน.....				
4. มีความลำบากในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของวิทยาลัยมาใช้.....				
5. ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย.....				
6. ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา.....				
7. อุปกรณ์ทางพลศึกษาและกีฬาที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย แก่นักเรียน.....				
8. จำนวนอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ มีไม่เพียงพอ.....				
9. จำนวนอุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ.....				
10. ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพร่างกาย.....				
11. ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์การสอน.....				
12. ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในวิทยาลัย.....				
13. ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและ นักเรียน.....				
14. อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนพลศึกษา เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง เครื่องทดสอบสายตา ฯลฯ มีเพียงพอ.....				
15. ความเหมาะสมของขนาดและบริเวณสนามของวิทยาลัย.....				
16. ภาวะด้านสุขลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เรียน พลศึกษา.....				
17. ความเป็นเอกเทศของสถานที่สอนซึ่งปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ.....				
18. การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา.....				

ปัญหาเกี่ยวกับด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย
 นานุศิลป์โดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงใน
 ระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยฯคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก.....				
2.งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ.....				
3.ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน.....				
4.มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยฯไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....				
5.ไม่ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อส่งเสริมวิชาที่เปิดสอน.....				
6.ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญต่อความร่วมมือของการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยฯ.....				
7.การเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาของผู้บริหาร.....				
8.การให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยฯ.....				
9.การเสริมสร้างขวัญและการให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษาของผู้บริหาร.....				
10.การให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ครูพลศึกษา.....				
11.การรับฟังความคิดเห็นและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....				
12.การให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษา....				
13.ขาดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนในวิทยาลัยฯ.....				

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลพลศึกษาโดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.เกณฑ์การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษา.....				
2.การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง.....				
3.การวัดตรงตามเนื้อหาในหลักสูตรและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้.....				
4.ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....				
5.ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะทั้งใน ระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว.....				
6.ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยฯกำหนด.....				
7.มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะบุคลิกธรรมเหมาะสมกับเพศ และวัยของนักเรียน.....				
8.ความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา.....				
9.ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีการวัดผลและการประเมิน ผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....				
10.การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผล นักเรียน.....				
11.การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง.....				
12.การวัดและประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ปลายภาคเรียนทุกภาคเรียน.....				
13.การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยรวม.....				
14.การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการ สอน.....				

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
15.การเลือกวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้.....				
16.อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคที่วิทยาลัย กำหนดขึ้นสอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน				

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ตอนที่ 1 สภาพโดยทั่วไปและข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่

- () กรุงเทพฯ
- () เชียงใหม่
- () จันทบุรี
- () นครศรีธรรมราช
- () ร้อยเอ็ด

2. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

3. ระดับชั้น

() ชั้นต้นปีที่ 1	() ชั้นกลางปีที่ 1
() ชั้นต้นปีที่ 2	() ชั้นกลางปีที่ 2
() ชั้นต้นปีที่ 3	() ชั้นกลางปีที่ 3

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้.....				
2.ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษา.....				
3.ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา.....				
4.ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน.....				
5.ความยุติธรรมในการวัดประเมินผลของครูพลศึกษา.....				
6.ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษา.....				
7.ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอน.....				
8.ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมกีฬามากกว่าการสอน พลศึกษา.....				
9.การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสมของครูพลศึกษา.....				
10.จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบ.....				
11.ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนพลศึกษาไม่เหมาะสม.....				
12.กิจกรรมพลศึกษาที่จัดไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจ ของนักเรียน.....				

ปัญหาเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอาคารสถานที่และอุปกรณ์โดยทำเครื่องหมาย✓
ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน.....				
2.สภาพความเหมาะสมของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา.....				
3.ความปลอดภัยของอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษา.....				
4.สถานที่ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม.....				
5.ห้องพยาบาลสำหรับนักเรียนที่เจ็บป่วย.....				
6.การเบิกใช้และส่งอุปกรณ์พลศึกษาคืน.....				
7.อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ ฯลฯ.....				
8.อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา ฯลฯ.....				
9.สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน.....				
10.ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย.....				
11.ความเหมาะสมและความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน.....				
12.สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา.....				

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผลศึกษา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลผลศึกษาโดยทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งมี 4 ระดับ

รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก - ง่าย.....				
2.ทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ทั้ง ในระหว่างเรียนและหลังจากการเรียนผ่านไปแล้ว.....				
3.ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยฯกำหนด.....				
4.มีเกณฑ์การวัดผลด้านทักษะพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศและ วัยของนักเรียน.....				
5.มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการ การวัดและประเมินผล.....				
6.การวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์.....				
7.การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละ เรื่อง.....				
8.การวัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลาย ภาคเรียนทุกภาคเรียน.....				
9.การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวน การหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม.....				
10.การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อน การสอน.....				
11.การวัดผลครูผลศึกษาเน้นด้านทักษะมากเกินไปโดยไม่ คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรมและอื่น ๆ				

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ว่าที่ร้อยตรี ธวัช เต็มฉนวน

เกิดวันที่ 25 กันยายน 2503

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ๓.ราชินี พระนคร กรุงเทพฯ 10200

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ป.7 จากโรงเรียน
หาดสนุกรายราษฎร์บำรุง อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. 2522 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ม.ศ.5 จากโรงเรียน
ประจวบวิทยาลัย อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. 2524 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
(พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูเพชรบุรี อ.เมือง จ.เพชรบุรี

พ.ศ. 2527 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน จ.ชลบุรี

พ.ศ. 2536 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จ.นนทบุรี

พ.ศ. 2541 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
(พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

บทคัดย่อ

ของ

ว่าที่ร้อยตรี ธวัช เต็มฉนวน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2541

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบปัญหาการสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 56 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา 34 คนและนักเรียนนาฏศิลป์ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 232 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์

1. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา การสอนและหลักสูตร ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา บุคลิกภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม

2. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน

3. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬา ชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสอน เช่น (ใช้คำว่า มึง กู หรือคำหยาบอื่น ๆ)

4. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ มีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

2. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา

1. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา การสอนและหลักสูตร ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสม ขาดขวัญ และ กำลังใจในการทำงาน ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอน และ ขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา การจัด

เตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม การจัดชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามตารางสอน หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัย ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้

2. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ที่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน

3. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัยที่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือ บริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะขยายได้อีก งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ

4. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการวัดและการประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหาที่สุด คือ การใช้เครื่องมือวัดได้อย่างถูกต้อง การนำความรู้ทางสถิติมาใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามกระบวนการหรือทักษะกระบวนการโดยส่วนรวม การประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

3. นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์

1. นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่เห็นว่าปัญหายู้อยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถสาธิตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษา ความรับผิดชอบในการสอนของครูพลศึกษา ความยุติธรรมในการวัดผลประเมินผลของครูพลศึกษา ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษา ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอน จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบ

2. นักเรียนนาฏศิลป์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ที่เห็นว่าปัญหายู้อยู่ในระดับมากที่สุดและมากไม่มี ส่วนมากแล้วอยู่ในระดับน้อย น้อยที่สุดเพียงข้อเดียว คือ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา

3. นักเรียนนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการวัด และการประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่าปัญหายาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก - ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่วิทยาลัยกำหนด

TEACHING PROBLEMS OF PHYSICAL EDUCATION IN THE DRAMATIC ARTS COLLEGES

AN ABSTRACT

BY

Acting Lt. TAWAT TOEMYUAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Physical Education

at Srinakarinwirot University

February 1998

The objective of this research is intended to study about the teaching problems of physical education in the Dramatic Arts College by using of the questionnaires as the instruments to collect the data. The sample groups are the amount of 56 executives, 34 physical education teachers and 232 Dramatic Arts college of students.

There are the results;

1. The executives of the Dramatic Arts College

1. The problems of the physical education teachers, teaching and curriculum which the executives of the Dramatic Arts College regard as in the severe level are the proportion between teachers and students, the spirit and inspiration of the physical education teachers' work, and the improper personality of the physical education teachers.
2. The problems of the place and equipment which the executives of the Dramatic Arts College regard as in the most severe are the lack of physical fitness equipment and the lack of dressing room and shower room for the physical education teachers and the students.
3. The problems of the executives and the administration of physical education which the executives of the Dramatic Arts College regard as in the severe level are the inadequate budget for the sport equipment, the lack of the budget for setting the physical education activity, the inadequacy of the physical education teachers for the students, and the impolite manners of the teachers. (e.g.using word "Mung" and "Ku" in speaking)
4. The problems of the measurement and the evaluation in physical education which the executives of the Dramatic Arts College regard as in the severe level are the sensibility and readiness to clearly explain for the students' problems about the measurement and the evaluation, the evaluation before leaning in every topic, and the assessment for the physical fitness in every student before learning.

2. The physical education teachers

1. The problems of the physical education teacher, teaching and curriculum which the physical education teachers regard as in the severe level are the proper schedule for learning physical education, lack of spirit and inspiration for work, lack of cooperation from other departments' teachers in arrangement for the activity of physical education in the college, the fulfillment of the objectives which the curriculum designed, the understanding of the physical education teachers in method and steps of teaching of the physical education teachers themselves, the proper management for sport equipment preparation, the arrangement of the study oriented to the time table, handbooks for teaching learning, the proportion between the physical education teachers and the students, the adoption of the current dramatic arts curriculum for learning physical education, and the recruitment for further studies.
2. The problems of the place and equipment which the physical education teachers regard as in the most severe are the lack of teaching media, the less number of the fields for the study, the lack of recreation room of the college, the lack of the physical fitness equipment, and the lack of dressing room and shower room for the physical education teachers and the students.
3. The problems of the executives and the administration of physical education which the physical education teachers regard as in the most severe are that the areas in the college cannot be expanded and the inadequate budget for the sport equipment.
4. The problems of the measurement and the evaluation in physical education which the physical education teachers regard as in the severe level are the accuracy in using the equipment, the application of the statistics in the measurement and the evaluation for the students, the efficacy measurement of the students' learning in general skills or

processes, and the assessment for the physical fitness in every student before learning.

3. Dramatic Arts College students

1. The problems of the physical education teachers which the Dramatic Arts College students regard as in the severe level are the capability to demonstrate some practice, the ability for sport judgement of the physical education teachers, the responsibility of the physical education teachers, the justice in the assessment of the physical education teachers, the concentration in teaching of the physical education teachers, the regularity and the punctuality of the physical education teachers, and the number of the students in each class.
2. The problems of the place and equipment which the Dramatic Arts College students regard as in the most severe level, severe, nothing, less, at least one thing is the place for taking a bath after physical education class.
3. The problems of the measurement and the evaluation in physical education which the Dramatic Arts College students regard as in the severe level are the appropriate exam which is proportionate to the difficulties scale in the content of the studies and the announcement of grade report in a scheduled time.